

BARÇA

Revista oficial FC Barcelona
Febrer del 2014 - Març del 2014 · Núm. 67 · 4 €

President Bartomeu

El somni d'un nou Espai Barça

Projecte i nou lideratge

En poques setmanes el FC Barcelona ha viscut episodis d'una gran transcendència institucional, una seqüència de fets que es va iniciar amb la dimissió irrevocable del president Sandro Rosell i el nomenament del fins aleshores vicepresident primer, Josep Maria Bartomeu, com a nou president, d'acord amb el que regulen els Estatuts del Club.

Tres anys i prop de set mesos ha estat la durada del mandat de qui va ser escollit com el president més votat de la història del FC Barcelona, en les eleccions celebrades el mes de juny del 2010. Al llarg d'aquestes tres temporades i mitja el Club ha sumat al seu palmarès una Lliga de Campions, un Mundial de Clubs, dues Lligues, una Copa, una Supercopa d'Europa, tres Supercopes espanyoles i una Copa de Catalunya. Durant aquest temps, les seccions han seguit guanyant i competint al més alt nivell, tant a les competicions estatals com a les internacionals.

A més d'aquest bagatge esportiu, al llarg dels 1.307 dies que ha durat la presidència de Sandro Rosell, el Club ha sanejat la seva situació econòmica, amb una rebaixa substancial del deute net i un impuls als ingressos, ja superiors als 500 milions d'euros anuals. En l'àmbit social, la reforma estatutària i la regulació del cens destaquen en un mandat que ha mantingut inalterable el compromís de no apujar els abonaments de l'Estadi.

Josep Maria Bartomeu ha assumit la presidència fins al final del mandat, com un punt i seguit a l'obra de govern de la Junta Directiva que encapçalava Rosell. Serà un nou lideratge, marcat pel perfil propi de Bartomeu, però el projecte esportiu, econòmic i social segueix vigent. I en aquesta línia destaca un altre episodi transcendental, una prioritat en el full de ruta de la gestió del Club, la proposta del nou Espai Barça, que serà sotmesa a referèndum el pròxim mes d'abril.

El nou projecte immobiliari és fruit de 18 mesos d'un intens treball que ha comptat amb l'assessorament d'empreses internacionals especialitzades en el sector. El resultat és una proposta que inclou la construcció d'un nou Camp Nou, d'un nou Palau Blaugrana ubicat als terrenys que actualment ocupa el Miniestadi, i la modernització de tots els terrenys propietat del Club al barri de les Corts.

BARTOMEU MARCA UN PERFIL PROPI PERÒ L'OBRA DE GOVERN DE LA JUNTA CONTINUA VIGENT

El nou Estadi serà una instal·lació moderna que garantirà el confort dels seus usuaris i la comercialització dels seus espais el set dies de la setmana. El nou Camp Nou s'alçarà sobre l'estructura de l'actual Estadi, després de renunciar a altres opcions constructives, fins i tot fora de les Corts. La solució final es basa en la convicció tècnica que l'actual Camp Nou manté una estructura sòlida, una ubicació estratègica i una concepció d'origen que permet als socis i aficionats gaudir del futbol amb una visió encara avui moderna, 56 anys després de la seva construcció.

Tot plegat es tracta d'un projecte apassionant que convertirà les instal·lacions del FC Barcelona en el millor complex esportiu del món al centre d'una gran ciutat. Els socis tenim l'última paraula.

FEBRER DEL 2014 - MARÇ DEL 2014
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona
Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona **T** 902 18 99 00 **F** 93 411 22 19, revista@fcbarcelona.cat
DIRECTOR DE COMUNICACIÓ Albert Montagut
DIRECTORA EDITORIAL I DE CONTINGUTS Ketty Calatayud

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTOR** David Saura **REDACTORS** Roger Bogunyà, Xavier Catalán, Jordi Clos, Miriam Nadal, Marc Parramon, Carles Santacana, Anna Segura, Manel Tomàs, Aleix Santacana i Jordi Osúa **ESTUDIANTS EN PRÀCTIQUES** Robert Güell **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Marina Álamo **ASSESSORAMENT HISTÒRIC** Carles Santacana **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Albert Violant **INFOGRAFIA** Sònia Almodóvar **FOTO PORTADA** Miguel Ruiz (FCB) **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Germán Parga (FCB), Víctor Salgado (FCB), Arxiu Seguí (FCB) i Arxiu FCB **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 132.800 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

L'estrena al Camp Nou

Aquesta és una imatge per a la història. El moment en què Josep Maria Bartomeu va ocupar per primer cop el seient reservat al president del FC Barcelona a la Llotja del Camp Nou. A la seva dreta, tal com marca el protocol, es va situar l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, i a la seva esquerra el conseller consultiu del Màlaga CF, Francisco Martín Aguilar, com a representant de l'equip rival. Els quatre vicepresidents del Club, Javier Faus, Carles Vilarrubí, Jordi Cardoner i Jordi Mestre, el van acompanyar en els seients reservats de la primera fila, i darrere la resta de directius i el director general del Club.

Gran expectació mediàtica en la compareixença conjunta de Sandro Rosell i Josep Maria Bartomeu.

L'últim servei al Club

En el moment que es va adonar que no podia ser útil al Barça com ell volia, Sandro Rosell va decidir que el millor que podia fer era deixar la presidència

Ketty Calatayud

Sandro Rosell solia dir que els seus amics de veritat es poden comptar amb els dits d'una mà. Josep Maria Bartomeu de ben segur que està entre ells. *Barto*, com es coneix familiarment el nou president del FC Barcelona, soci 16836, l'home de l'etern somriure, agafa el testimoni del seu amic com a nou líder de la Junta Directiva que va guanyar les eleccions presidencials del 2010 amb el 61,4% dels vots dels socis que van passar per les urnes. Aquell projecte d'èxit continua plenament vigent, però en tot el que queda de mandat, fins a l'estiu del 2016, estarà comandat per Bartomeu, que ja ha anunciat la seva intenció d'optar a la reelecció com a president quan s'esgoti la legislatura.

Els esdeveniments es van precipitar a finals de la penúltima setmana del mes de gener. Sandro Rosell, després d'un procés de reflexió molt meditat, havia arribat a la conclusió que el millor servei que podia fer al Barça era renunciar al càrrec de president. Estava convençut, i així ho va dir als seus companys de Junta, que el seu sacrifici personal era necessari per rebaixar la tensió de l'entorn i salvaguardar la imatge del Club davant la pressió mediàtica asfixiant que s'havia derivat d'una querella contra la seva persona a l'Audiència Nacional presentada per un soci del Barça. Malgrat els esforços inicials dels seus companys a la directiva, Rosell havia pres la decisió de manera irrevocable. "No vull que atacs injustos afectin negativament la gestió i la imatge del Club. I és per això que penso que la meva etapa ha acabat aquí", va dir l'encara president Rosell en la seva compareixença de comiat davant els mitjans de comunicació.

El desgast personal de Rosell durant els tres anys i mig a la presidència ha estat evident. Ha alternat moments de gran satisfacció com a barcelonista (especialment durant la temporada 2011/12, quan el Barça va conquerir la Champions a Wembley i posteriorment el segon Mundial de Clubs de la seva història), amb moments molt durs, sobretot en el procés derivat de la malaltia de Tito Vilanova, a qui sempre s'ha sentit molt unit, i els mals tràngols que ha patit també la seva família amb processos d'espionatge quan era fora del Club, i amenaces i atacs al seu domicili particular sent ja president, davant els quals s'ha sentit impotent i molt responsabilitzat. El pensament que les persones que més estima poden patir pel fet que ell sigui president del Barça ha estat una càrrega personal massa pesada per a Rosell.

> "NO VULL QUE ATACS INJUSTOS AFECTIN LA GESTIÓ I LA IMATGE DEL CLUB"

Probablement ser president del FC Barcelona és un dels grans orgulls que ha tingut al llarg dels seus quasi 50 anys de vida, però el càrrec no pot compensar "posar en risc la meva família i causar-los angoixa". Rosell va ser educat amb una vocació de servei que va conduir cap al seu club (el seu pare, Jaume Rosell, va ser gerent del Barça als anys 70), per això va decidir formar part de la Junta Directiva de Joan Laporta el 2003 com a vicepresident esportiu, i posteriorment va voler optar a la presidència, per intentar aportar el seu esforç, coneixement i contactes en el món del futbol, assolits al llarg d'anys d'experiència en el món empresarial i el màrqueting esportiu. En el moment que es va adonar que no podia seguir servint el Club com ell volia, va decidir que el millor que podia fer era plegar. I així ho va fer. Sense cap obligació, només empès pel sentit propi del deure personal de creure que era el millor que podia fer.

Rosell marxa convençut que al llarg dels seus tres anys al capdavant del Club ha fet una feina excel·lent, i amb la satisfacció íntima d'haver aconseguit portar Neymar al Barça, malgrat que precisament el fitxatge incomprès del brasiler "ha provocat la desesperació i l'enveja d'alguns dels nostres adversaris" i això li ha costat un preu personal molt alt. Tot i així, Rosell se'n va tranquil i segur de la seva decisió perquè creu que ha deixat el Barça en les millors mans que coneix, les del seu amic i home de confiança, i les dels companys que el van seguir en un viatge que ara continuarà sense ell.

PARLAMENT PRESIDENT SANDRO ROSELL

Fa prop de quatre anys, en les eleccions a la presidència del Club del mes de juny del 2010, milers de socis del Futbol Club Barcelona van acudir a les urnes amb la il·lusió de donar la seva opinió sobre com i qui havia de fer-se càrrec de les regnes del Club. Va ser un dia inoblidable, una festa democràtica que va reforçar la grandesa del nostre Barça.

Aquell dia, el 61% dels vots van atorgar a l'equip que jo liderava l'encàrrec de dirigir els destins del Club fins a l'any 2016.

En aquests quatre anys hem gaudit i sofert pel fet de ser barcelonistes, com durant més d'un segle han gaudit i patit moltes generacions de gent blaugrana.

En tots aquests anys hem vist que els nostres èxits són el resultat de vèncer als terrenys de joc i superar innombrables obstacles extraesportius, polítics, externs i, el que és pitjor, algunes vegades del nostre propi entorn. En aquests darrers quatre anys hem guanyat una Lliga de campions, un Mundial de Clubs, dues lligues, una Copa del Rei, una Supercopa d'Europa, tres Supercopes espanyoles i una Copa de Catalunya. A més, les nostres seccions han passejat triomfant els nostres colors per tot el món lluint el nostre caràcter poliesportiu.

Avui la idea del barcelonisme és un sentiment global, i ho seguirà sent en el futur.

Al lideratge esportiu mundial que va arrencar amb Ronaldinho en aquella final a París, i que va continuar amb els gols de Messi a Roma i a Londres, s'hi ha sumat una gestió econòmica eficaç, que ens ha permès seguir sent competitius, reduir el deute, recuperar i ampliar el nostre patrimoni. A més, l'orgull de saber que els millors jugadors del món vesteixen avui els nostres colors.

A aquesta situació hem de sumar la immensa il·lusió que representa la construcció d'un nou camp sobre la base del nostre màgic i llegendari Camp Nou i que els socis hauran de ratificar al mes d'abril en un referèndum.

Però aquesta època d'èxits també ha tingut moments molt difícils. Des fa temps la meva família i jo mateix hem patit en silenci amenaces i atacs que m'han fet pensar si ser president significa haver de posar en risc la meva família i causar-los angoixa.

En els últims dies, a més, una injusta i temerària acusació d'apropiació indeguda ha desembocat en una querella contra mi a l'Audiència Nacional. Des del primer moment he dit que el fitxatge de Neymar és correcte i que la contractació ha provocat la desesperació i l'enveja d'alguns dels nostres adversaris.

El dret dels socis a ser informats ha de ser compatible amb la defensa del Club i la confidencialitat d'algunes matèries i fets. Aquesta confidencialitat és essencial al món del futbol perquè en cas contrari pot comportar uns perjudicis per al propi Club.

Aquesta Junta Directiva és un equip. I aquest equip lidera un projecte que ja ha donat grans fruits. No vull que atacs injustos afectin negativament la gestió i la imatge del Club. I és per això que penso que la meva etapa ha acabat aquí.

I ara, acollint-me als Estatuts del Club, he presentat a la Junta Directiva la meva dimissió com a president del Futbol Club Barcelona amb caràcter irrevocable.

A partir d'aquest moment, i tal com he anunciat fa uns moments als directius, i d'acord amb els nostres Estatuts, el vicepresident primer del Club, Josep Maria Bartomeu, es farà càrrec de la Presidència immediatament i fins a finals del mandat, l'any 2016, tal com ha acordat per unanimitat la Junta Directiva fa uns minuts.

Ha estat un honor servir els barcelonistes.

Ha estat un privilegi ser president del Futbol Club Barcelona.

Desitjo el millor al nou president i demano als socis que li donin tot el suport. Dono les gràcies sincerament als empleats del Club, als jugadors i als tècnics.

El meu agraïment especial als directius que m'han acompanyat en aquest viatge.

I també a la meva família. Ells, al cap i a la fi, són l'essència de la meva vida. El més important.

Gràcies a tots.
Visca el Barça i Visca Catalunya

PARLAMENT PRESIDENT JOSEP MARIA BARTOMEU

Sandro, president Rosell, amic, moltes gràcies per tot el que has fet. T'estem molt agraïts. Ens sap molt greu que hagis pres aquesta decisió perquè saps que tenies el recolzament de tots nosaltres i tots els socis.

Ha estat un orgull treballar amb tu tots aquests anys i això perviurà en el nostre record per sempre.

Gràcies també als companys de Junta per la seva confiança perquè a partir d'avui lideri aquest projecte.

El meu primer missatge com a president del FC Barcelona és anunciar-vos la continuïtat del projecte de l'actual Junta Directiva fins al 2016. Ens sentim forts. Vam ser la candidatura més votada pels socis a les eleccions del 2010.

Seguirem treballant i apostant per tots aquells valors que ens han guiat durant aquests anys i ho farem amb il·lusió i amb el màxim compromís per mantenir l'excel·lència en les tres àrees: l'esportiva, l'econòmica i la social del Club.

Hem assolit molts objectius en aquests darrers anys, però encara ens queden molts per assolir i molt camí per recórrer.

M'agradaria avui demanar el suport del socis del Club. Vull animar-los a seguir confiant en aquest projecte que tantes coses bones ens ha donat i encara ens ha de donar.

Tots els nostres reptes i objectius continuen vigents. El primer equip de futbol i les nostres seccions seguiran comptant amb tot el nostre suport i els recursos necessaris per seguir sempre aspirant a tot.

El futur del Camp Nou, la nostra gran aposta patrimonial, seguirà sent una prioritat per a aquesta Junta Directiva. Un projecte on ens juguem molt, ens hi juguem el futur de les pròximes dècades i on els socis tindran la paraula en referèndum el proper mes d'abril.

Aquest és un club propietat dels seus socis i faré tot el que estigui a les nostres mans per consolidar- lo al lloc on ens trobem, al moment més alt de la seva història.

I un darrer apunt: serem molt ferms en la defensa i en l'exigència del màxim respecte cap al nostre club, davant tots els estaments esportius, polítics i judicials.

Per acabar, dir-vos que demà anticiparem la reunió de la Junta Directiva que teniem previst celebrar dilluns, i us convoquem a una roda de premsa que farem demà mateix, on jo mateix contestaré a totes les preguntes, amb molt de gust, tot allò que necessiteu.

Moltes gràcies a tots.
Visca el Barça i Visca Catalunya

Rosell, acompanyat del director esportiu Zubizarreta, el capità Puyol i l'entrenador Guardiola, amb la Champions conquerida a Wembley el 2011, el títol més preuat de la seva presidència

Títols, recuperació econòmica, més poder per al soci i Neymar

Sandro Rosell deixa un club que ha guanyat 60 títols en tres temporades, ha rebaixat el deute en més de cent milions i ha impulsat uns nous Estatuts

Manel Tomàs / Roger Bogunyà

Sandro Rosell i Feliu (Barcelona, 6 de març del 1964) va arribar a la presidència del Club en guanyar les eleccions del 13 de juny del 2010 amb 35.021 vots aconseguits (el 61,35%), la qual cosa va constituir el rècord de suport popular d'un president barcelonista escollit democràticament pels socis.

El nou president havia encapçalat una candidatura amb el lema *Tots som el Barça* i un programa electoral creat després d'escoltar el soci durant dos anys.

Rosell podia presumir d'ADN blaugrana, ja que el seu pare, Jaume Rosell, havia estat gerent del Barça els anys 1975-1978, durant la presidència d'Agustí Montal Costa. Soci des del 4 d'octubre del 1970, sempre havia estat vinculat al Barça i al futbol. De fet, va exercir de recollidor de pilotes al Camp Nou, va començar a practicar el futbol a la Penya Barcelonista de Collblanc i va arribar a jugar amb L'Hospitalet, a Segona Divisió B.

La seva primera etapa a la direcció del Club va començar el 2003. Va ser quan va acompanyar Joan Laporta en l'aventura per la presidència del Club. Llavors, sota el lema *Primer el Barça*, van guanyar les eleccions de manera contundent. Com a vicepresident esportiu va impulsar el fitxatge de Ronaldinho, element clau per a la recuperació esportiva i social del Barça, i, dos anys més tard, el 2 de juny del 2005, amb una Lliga a la butxaca, va deixar l'Entitat per discrepàncies amb la Junta Directiva.

EXCEL·LÈNCIA ESPORTIVA I AUSTERITAT FINANCERA, EIXOS DE LA GESTIÓ

Ja com a president, a partir de la temporada 2010/11 Rosell va posar en marxa un projecte marcat per quatre grans objectius, com eren el manteniment de l'excel·lència esportiva de què gaudia l'equip de futbol des de l'any 2008; el foment del futbol base; una política d'austeritat financera obligada per les difícils circumstàncies econòmiques, i el foment de la participació social.

Esportivament parlant, sota la seva presidència, les xifres del FC Barcelona han estat extraordinàries, ja que s'han guanyat un total de 60 títols, 53 de les seccions professionals (10 de futbol, 10 de bàsquet, 13 d'handbol, 7 d'hoquei patins i 13 de futbol sala) i els 7 guardons aconseguits per l'equip de futbol femení. Entre aquests títols cal destacar la quarta Lliga de Campions (2010/11) i el segon Mundial de Clubs (2011/12) de la història del FC Barcelona. Pel que fa a les seccions professionals, també s'ha aixecat la Copa d'Europa d'handbol (2010/11) i la UEFA Futsal Cup de futbol sala (2011/12). Com a fita destacada, cal remarcar que la temporada 2011/12 els 17 títols oficials aconseguits per les seccions professionals van constituir un nou rècord en la història del Barça. En aquests anys el primer equip de futbol va saber sobreposar-se

a les malalties d'Abidal i Tito Vilanova, i va fer gala d'una gran fortalesa moral.

Pel que fa al futbol base, destaca la inauguració el 20 d'octubre del 2011 de la nova Masia, Centre de Formació Oriol Tort, a les instal·lacions de la Ciutat Esportiva Joan Gamper, a Sant Joan Despí. Des del 2010 es van invertir 24,5 milions d'euros per temporada en el planter culer, i la temporada 2013/14, dels 25 jugadors que formaven part de la plantilla del primer equip 17 havien passat per les categories inferiors.

L'aspecte econòmic ha estat cabdal. Sota la presidència de Sandro Rosell s'han aplicat mesures d'austeritat encaminades a reduir el deute del Club, que va passar de ser de 430 milions d'euros nets el 2010 a 331 milions tres anys després. D'aquesta manera, la temporada 2011/12 es van aconseguir uns beneficis rècord de 49 milions d'euros i la 2012/13 es va tancar l'exercici amb un superàvit de 32 milions.

S'HAN INVERTIT 35 MILIONS A MILLORAR LES INSTAL·LACIONS DEL CLUB

Al mateix temps s'han portat a terme polítiques de creixement econòmic, sempre amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat del Club i prioritzant l'excel·lència esportiva, tant del futbol com de les seccions. Tot plegat sense apujar els preus dels abonaments, d'acord amb allò que es va prometre durant la campanya electoral.

En l'Àrea Social s'ha reforçat la figura del soci com a propietari del Club amb una reforma estatutària que atorga més poder als associats, fomenta la participació i estableix els mecanismes per garantir el control econòmic del Club. D'altra banda, s'ha agilitzat la llista d'espera d'abonaments, i s'han assignat per primer cop en nou anys 360 abonaments i 13 per a socis discapacitats.

El cens i el moviment penyístic

Els esforços de millora en l'aspecte social també s'han plasmat en sengles actualitzacions tant del cens de socis com del de penyes. En aquest darrer àmbit cal destacar la reorganització del moviment penyístic amb la posada en marxa del Projecte Segle XXI per tal d'acostar el Club a les penyes.

Els serveis d'atenció del Club als seus associats han experimentat una millora exponencial amb la inauguració l'any 2013 de la nova Seu Social al recinte que ocupava l'antic Palau Blaugrana 2. Amb el nou edifici s'han consolidat les prestacions de l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB), l'Oficina d'Atenció al Penyista (OAP)i l'Oficina d'Atenció Especialitzada (OAE).

Patrimonialment, des del 2010 s'han invertit més de 35 milions a millorar les instal·lacions. S'ha recuperat la parcel·la venuda a la Ciutat Esportiva per 21,6 milions i es va impedir la venda dels terrenys on s'ubica el Miniestadi. Com a projecte de futur, l'aprovació de la remodelació del Camp Nou queda supeditada a la celebració d'un referèndum entre els socis l'abril del 2014.

ÀREA ESPORTIVA

- S'han guanyat un total de 60 títols entre totes les seccions professionals del Club (10 de futbol, 10 de bàsquet, 13 d'handbol, 7 d'hoquei patins, 13 de futbol sala i 7 de futbol femení).

- Entre aquests títols cal destacar la quarta Lliga de Campions i el segon Mundial de Clubs de la història del FC Barcelona. També s'han aixecat la Copa d'Europa d'handbol (2010/11) i la UEFA Futsal Cup de futbol sala (2011/12).
- El 2011 es va inaugurar la nova Masia, el Centre de Rendiment Oriol Tort, amb una inversió de 9 milions d'euros.

- La temporada 2011/12 es va batre el rècord de títols de la història del Club. Se'n van guanyar 17.
- S'han fitxat un total de set jugadors per al primer equip de futbol: Adriano, Mascherano (2010), Alexis, Cesc (2011), Jordi Alba, Song (2012) i Neymar Jr (2013).
- Aquest curs 2013/14, 17 dels 25 jugadors que formen part de la plantilla del primer equip han passat per les categories inferiors. Des del 2010, s'han invertit 24,5 milions d'euros per temporada en el planter culer.
- Sota el seu mandat es va assolir el repte de fer els relleus a la banqueta de Pep Guardiola, per Tito Vilanova, i d'aquest pel Tata Martino.

ÀREA ECONÒMICA

- S'han aplicat mesures d'austeritat i també polítiques de creixement econòmic, sempre amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat del Club i prioritzant l'excel·lència esportiva.

- La temporada 2011/12 es van aconseguir uns beneficis rècord de 49 milions d'euros i la 2012/13 es va tancar l'exercici amb un benefici de 32 milions.
- S'ha reduït el deute. A 30 de juny del 2010 el deute net era de 430 milions d'euros i el 2013 era de 331 milions.
- S'han invertit més de 35 milions d'euros a millorar les instal·lacions del Club des del 2010.
- Es va recuperar la parcel·la venuda a la Ciutat Esportiva per 21,6 milions d'euros i es va impedir la venda de la totalitat dels terrenys del Miniestadi.
- La marca Barça és la número 1 del món del futbol. Les samarretes blaugrana són les més venudes de la història.

ÀREA SOCIAL

- El FC Barcelona s'ha mostrat com un Club independent, integrador i socialment transversal.
- S'ha reforçat la figura dels socis com a autèntics propietaris del Club.
- En aquest sentit, s'ha dut a terme una reforma estatutària, que atorga més poder als socis, fomenta la participació i estableix els mecanismes per garantir el control econòmic del Club.
- S'ha agilitzat la llista d'espera d'abonaments, s'han assignat per primer cop en nou anys 361 abonaments i 14 per a socis discapacitats.
- S'ha dut a terme l'actualització del cens, també el de les penyes. Hi ha un total de 138.454 penyistes i 1.354 penyes repartides per tot el món.

- Aquí, s'ha reorganitzat el moviment penyístic amb el Projecte Segle XXI. El Club s'ha acostat a les penyes.
- S'ha dotat de l'última tecnologia la nova Seu Social, inaugurada fa un any a l'antic Picadero, i que ha contribuït a consolidar l'OAB, l'OAP i l'OAE.

- Com es va prometre durant la campanya electoral, no s'han apujat els preus dels abonaments.
- En l'àmbit 2.0, s'ha assolit una posició de lideratge en totes les xarxes socials en les quals el Club està present (Facebook, Twitter, YouTube, Google+, Tencent Weibo, Instagram, Line). El creixement més gran s'ha donat a Facebook, on en tres anys i mig s'ha passat de 2,4 milions a més de 52 milions de seguidors.

Un líder empàtic

Responsable, familiar, discret i amb un gran sentit de l'humor, així és Josep Maria Bartomeu, el nou president blaugrana

BARTO COMPTA AMB LA TOTAL CONFIANÇA DELS SEUS COMPANYS DE JUNTA DIRECTIVA

Ketty Calatayud

Josep Maria Bartomeu i Floreta (Barcelona, 6 de febrer del 1963) va entrar a formar part de la família blaugrana des que tenia 11 anys, quan el seu pare el va fer soci el 1974. Els que el coneixen bé diuen que és un home de fiar, molt responsable, dialogant, familiar, amic dels seus amics i que es motiva davant les adversitats. També destaquen que Barto és una persona discreta, a qui no li agrada el protagonisme i que té un gran sentit de l'humor que es posa de manifest quan agafa una certa confiança amb el seu interlocutor. Però el que no amaga mai és la facilitat per somriure, un dels signes de la seva personalitat que més l'identifiquen, juntament amb aquest tret físic inconfusible que és el marcat clotet a la barbeta.
Bartomeu va néixer a Barcelona i va passar els estius a Vilanova del Vallès, població de la qual és originària la seva mare. Està casat amb la Marta, que destaca del seu marit que té "uns valors molt forts, una gran capacitat de treball i molta confiança en si mateix", i té dos fills, el Jan i el Víctor, que guarden una gran semblança física amb el seu pare. Compartir el poc temps lliure de què disposa amb la família, l'esport i els restaurants japonesos són algunes de les seves passions.
Va estudiar a l'Escola Aula, i posteriorment a ESADE, on va conèixer Sandro Rosell quan tenia 18 anys i es van fer amics per sempre. Bartomeu sempre ha estat un apassionat de l'esport, especialment del bàsquet, que va practicar en la seva joventut.
Actualment és soci i conseller delegat de les empreses ADELTE Group (enginyeria per a ports i aeroports, líder mundial en solucions d'embarcament i en el disseny de vehicles de transport per a grans càrregues) i EFS, Equipo Facility Services (grup d'empreses de serveis per al manteniment integral de terminals i d'equips electromecànics). L'embrió del grup d'empreses que gestiona amb solvència va ser fundada pel seu avi. Des de jove es va formar per a aquesta tasca empresarial i això el va portar a viure temporades a la Xina, França i els Estats Units, i per això domina perfectament el francès i l'anglès.
La seva trajectòria com a directiu al FC Barcelona es remunta al 2003, quan va formar part de la candidatura de Joan Laporta i de la junta que va guanyar les eleccions. Va ocupar el càrrec de responsable de la secció de bàsquet i es va convertir en l'home del Palau, fins que l'any 2005 va dimitir, juntament amb Sandro Rosell, Javier Faus, Jordi Moix i Jordi Monés, per discrepàncies amb el llavors president.
El 2010 va acompanyar Rosell en la seva candidatura a la presidència del Barça que va guanyar amb el rècord de vots en les eleccions celebrades el 13 de juny. Bartomeu, com a vicepresident esportiu, ha participat activament en la planificació esportiva del futbol blaugrana i en totes les operacions de fitxatges, traspassos i renovacions, juntament amb el director esportiu Andoni Zubizarreta. Com a número 2 de la junta, s'ha convertit ara en el successor de Rosell després de la seva renúncia, tal com marquen els Estatuts del Club i amb la total i unànime confiança dels seus companys de junta directiva.

MOMENTS COM A VICEPRESIDENT ESPORTIU

2009/10

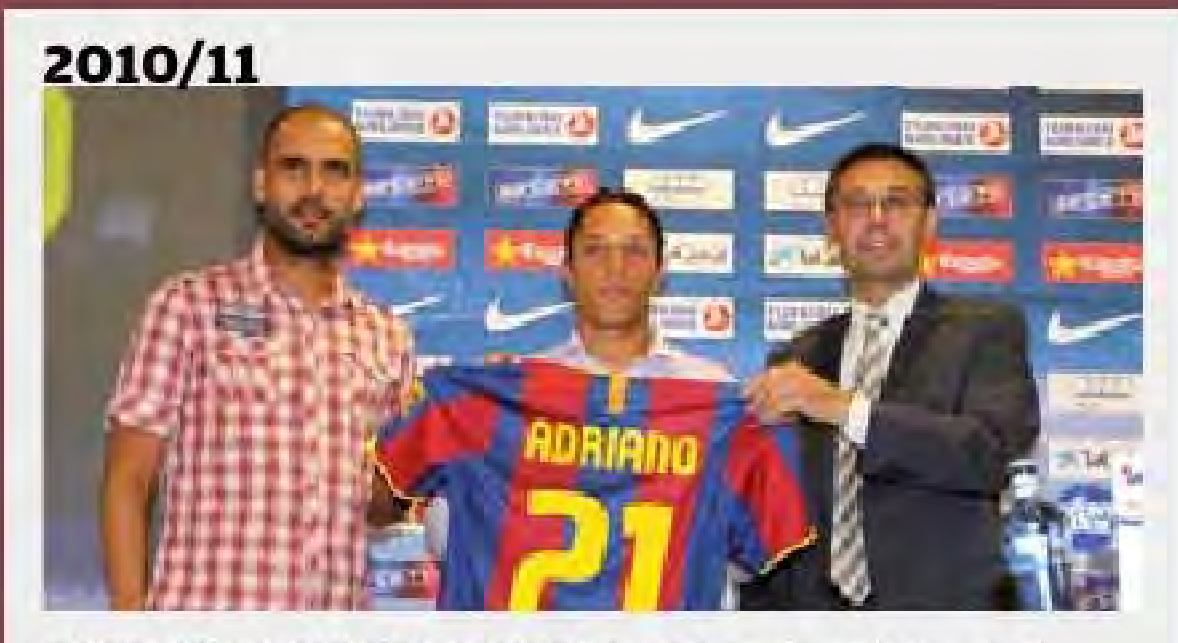
VICTÒRIA ELECTORAL El 13 de juny del 2010, la candidatura de Sandro Rosell guanya les eleccions a la presidència del Club. Josep Maria Bartomeu és nomenat vicepresident esportiu.

2010/11

ZUBIZARRETA, NOU DIRECTOR ESPORTIU Bartomeu, el dia de la presentació de l'exporter del Barça Andoni Zubizarreta com a director esportiu del futbol professional.

2010/11

ADRIANO, EL PRIMER FITXATGE Adriano Correia va ser el primer fitxatge de la nova directiva. A la imatge, Bartomeu amb el jugador i l'aleshores entrenador Pep Guardiola.

2010/11

AL CEL DE WEMBLEY L'equip, a la llotja de l'estadi de Wembley, on va guanyar la quarta Lliga de Campions de la història en vèncer el Manchester United a la final.

2011/12

ARRIBA CESC Després d'unes dures negociacions amb l'Arsenal, Cesc Fàbregas aconsegueix el seu somni de tornar a ser jugador del Barça a l'estiu del 2011.

2012/13

TITO, EL RELLEU DE PEP Bartomeu, Roura, Rosell, Vilanova, Altimira i Zubizarreta, en la signatura de Tito com a nou tècnic. Va rellevar Guardiola.

2013/14

NEYMAR, FITXATGE ESTEL·LAR A l'estiu passat, el Barça va fitxar un dels cracs emergents del futbol mundial, Neymar Jr. A la imatge s'abraça amb Bartomeu durant la seva presentació.

2013/14

AL COSTAT DE TATA Gerardo Martino va ser l'escollit per ser el successor de Tito Vilanova. L'argentí ha explicat que la seva relació amb Bartomeu sempre ha estat molt fluida.

El traspàs de poders, en imatges

23/01
18.06 h

JUNTA DIRECTIVA EXTRAORDINÀRIA El president Sandro Rosell, acollint-se als Estatuts, presenta a la Junta Directiva la seva dimissió irrevocable. El vicepresident primer, Josep Maria Bartomeu, es fa càrrec de la presidència immediatament.

23/01
20.38 h

CAMÍ DE LA SALA DE PREMSA Després de la Junta Directiva, Bartomeu, Rosell i la resta dels directius es dirigeixen cap a la sala de premsa del Camp Nou, on se celebrarà la compareixença conjunta del president sortint i el president entrant.

23/01
21.02 h

REUNIÓ INFORMAL A LA ZONA DE VESTIDORS Acabada la compareixença de Bartomeu i Rosell, els familiars del ja expresident, la resta de directius i el director esportiu Andoni Zubizarreta van tenir una trobada informal en la zona de vestidors contigua a la sala de premsa.

23/01
21.06 h

EL RECORD DELS PRESIDENTS Abans de marxar de les instal·lacions del Camp Nou, els dos presidents es van fer una fotografia de record al cor del vestidor del primer equip, un lloc que els directius no trepitgen mai quan hi són els futbolistes.

24/01
18.11 h

PRIMERA RODA DE PREMSA Bartomeu va oferir la seva primera roda de premsa com a president, que es va allargar durant més de dues hores. El director de l'Àrea de Gestió de Futbol, Raül Sanllehí, va explicar amb detall les xifres del fitxatge de Neymar.

25/01
14.41 h

DINAR DE DIRECTIVES El diumenge 25 de gener va ser un dia intens per a Bartomeu. Al migdia va assistir al seu primer dinar com a president amb la directiva de l'equip rival, encapçalada pel conseller consultiu del Màlaga CF, Francisco Martín Aguilar.

/01
45 h

ÚLTIM REPÀS ALS PARLAMENTS Rosell i Bartomeu, moments abans d'entrar a la sala de premsa Ricard Maxenchs, fan un últim repàs als parlaments que pronunciaran davant els mitjans de comunicació per anunciar la dimissió del president i el nomenament del successor.

23/01
20.56 h

DE PRESIDENT A PRESIDENT Rosell va demanar als socis que donin tot el suport a Bartomeu. El nou president va respondre amb aquestes paraules: "Sandro, president Rosell, amic, moltes gràcies per tot el que has fet. T'estem molt agraïts. És un orgull haver treballat amb tu".

/01
36 h

VISITA A LA CIUTAT ESPORTIVA El primer que va fer el president Bartomeu en el seu primer dia al càrrec és dirigir-se a la Ciutat Esportiva, acompanyat del director esportiu, Andoni Zubizarreta, per parlar amb l'entrenador Tata Martino i amb els jugadors del primer equip.

24/01
10.51 h

MISSATGE A LA PLANTILLA Bartomeu va explicar de primera mà a tota la plantilla els canvis institucionals produïts al Club i els va animar a tots a centrar-se en l'esprint final de la temporada per intentar assolir els objectius esportius en joc.

/01
18 h

SUPORT DELS SOCIS DE CAMÍ AL CAMP NOU Abans del partit contra el Màlaga, Bartomeu va mantenir diverses reunions de treball. En el trajecte a peu des de les oficines del Club fins a la Llotja de l'Estadi va rebre moltes mostres de suport dels socis i aficionats blaugrana.

25/01
20.45 h

APLAUDIMENTS PER A XAVI Bartomeu va seure per primer cop a la butaca reservada al president del FC Barcelona a la Llotja del Camp Nou. Els primers aplaudiments van ser per a Xavi Hernández, que va rebre un homenatge pels seus 700 partits al Barça.

Josep Maria Bartomeu mostra el document que recull totes les xifres sobre el fitxatge de Neymar

Tots els detalls del fitxatge de Neymar

A més del cost del fitxatge, xifrat en 57,1 milions d'euros, el Club va presentar, de manera excepcional, les xifres referents al cost del salari del jugador en tots els seus conceptes i a altres acords i inversions posteriors

Aleix Santacana

Davant la polèmica generada al voltant de les xifres de la contractació de Neymar, el pare del jugador va contactar amb el nou president, Josep Maria Bartomeu, per autoritzar el Club a aixecar la confidencialitat dels contractes. Així, en la primera roda de premsa del nou president blaugrana, i en el que s'ha convertit ja en un fet inèdit al món del futbol, es van fer públiques totes les xifres del fitxatge del jugador. La presentació va comptar amb el suport de Raül Sanllehí, director de l'Àrea de Gestió de futbol i un dels executius més actius en el procés de contractació del jugador brasiler. Sanllehí va rebatre punt per punt tot el que s'havia publicat i filtrat. "Nosaltres no hem mentit en cap moment i avui explicarem el contracte de Neymar perquè el pare del jugador ens ha autoritzat a aixecar la confidencialitat", va anunciar el nou president, abans de recordar que Neymar va anteposar el Barça a altres ofertes econòmiques més elevades: "Va preferir venir al Barça abans d'anar a altres clubs europeus que li pagaven molt més. Neymar creu en els valors del Club i volia jugar amb els nostres cracs, com Leo Messi, Xavi o Iniesta". És per tot això que Bartomeu i Sanllehí van voler aclarir algunes informacions aparegudes dies abans als mitjans de comunicació i que havien quedat desvirtuades. A més, de manera excepcional, van explicar el salari del davanter en tots els seus conceptes al llarg dels cinc anys que té de contracte. "No tornarem a parlar mai més del salari d'un jugador", va sentenciar el president. Cal especificar, però, que totes les xifres que es van fer públiques són en brut, és a dir, abans d'impostos.

"EL PARE DEL JUGADOR ENS HA AUTORITZAT A AIXECAR LA CONFIDENCIALITAT"

El traspàs: 57,1 milions

"Les filtracions són greus i el contracte s'ha explicat molt malament", va apuntar Raül Sanllehí, que va lamentar que s'haguessin filtrat les xifres del contracte. El director de l'Àrea de Gestió del Club va confirmar de nou que el cost global del traspàs ha estat de 57,1 milions d'euros, una quantitat a la qual cal afegir un bonus de 2 milions d'euros si Neymar queda finalista de la Pilota d'Or en els pròxims anys.

Els 40 milions pagats a la societat dels pares del jugador, N&N, també van quedar aclarits. A finals de l'any 2011, un cop el Santos havia autoritzat el jugador a negociar i tancar el seu futur professional per quan quedés lliure, es va arribar a un acord amb Neymar i la societat N&N pel qual el Barça manifestava la seva intenció de contractar el jugador a partir del 30 de juny del 2014, data en què finalitzava el seu contracte federatiu amb el Santos. En aquest acord el Club s'obligava a pagar a la societat N&N 40 milions d'euros, i a canvi N&N garantia la decisió del jugador de firmar pel Barça una vegada finalitzés el seu contracte vigent amb el Santos, que acabava el 30 de juny del 2014. Aquesta xifra incloïa un préstec a N&N de 10 milions d'euros. A més, es va establir una clàusula de penalització per a totes dues parts en

cas d'incompliment del contracte per un import de 40 milions i, evidentment, retornar l'import del préstec a la seva data d'amortització.

Indemnització a N&N
Finalment, per la voluntat del Club d'assegurar-se la incorporació del jugador, davant l'allau d'importants ofertes que estava rebent pels nostres principals rivals, l'operació es va accelerar i es va tancar a l'estiu del 2013, un any abans que finalitzés el contracte del jugador amb el Santos. Davant l'incompliment de l'acord inicial, va resultar activada automàticament la clàusula inclosa en el contracte signat l'any 2011 amb N&N i el Barça va haver de pagar 40 milions (30 dels quals es paguen en efectiu i 10 mitjançant amortització del préstec) a N&N. Això es paga en concepte d'indemnització pel fet de privar-lo del seu dret reconegut en el contracte del 2011 en haver avançat el Barça un any la marxa del jugador del seu club d'origen. D'altra banda, el Barça abona 17,1 milions al Santos FC en concepte de transferència, ja que encara li quedava un any de contracte federatiu amb el club brasiler. Addicionalment es va acordar la disputa de dos partits amistosos, a celebrar l'un al Brasil i l'altre a Barcelona (aquest darrer, el Trofeu Gamper, ja celebrat l'estiu passat), ambdós de caràcter gratuït i amb el resultat econòmic de cadascun dels partits per al club organitzador. De fet, el Trofeu Gamper va reportar uns beneficis al Barça superiors als 2,5 milions d'euros.

El salari: 56,7 milions bruts en 5 anys
De manera inèdita i extraordinària, es va donar a conèixer el salari del futbolista. "Neymar i N&N van decidir renunciar a ofertes superiors als 100 milions per a N&N, i que li doblaven el sou al jugador. Ells sabien que nosaltres no volíem ni podíem arribar a les xifres bàrbares que li oferien altres clubs", va explicar Sanllehí. "El cost salarial de Neymar serà de 56,7 milions d'euros bruts en cinc anys. Una quantitat que inclou tres conceptes diferents: 10 milions d'euros de bonificació del fitxatge (*signing bonus*), 44 milions d'euros de salari grantit (incloent-hi els premis per títols) i 2,7 milions de comissió de l'agent (un 5%, en lloc d'un 10 o d'un 15 que paguen altres clubs). Aquesta estructura contractual és l'habitual en els jugadors professionals.

Acord amb la Fundació: 2,5 m en 5 anys
"La nostra Fundació ja fa anys que treballa al Brasil i vam pensar que amb Neymar aconseguíem un ambaixador ideal", va justificar Sanllehí. Per això, a banda del traspàs, es va signar un acord de mig milió d'euros per a cinc anys entre la Fundació FC Barcelona i l'Instituto Projeto Neymar Jr, que suma 2,5 milions en les cinc temporades del contracte.

Inversió en màrqueting al Brasil
La normativa del Barça en la negociació dels drets d'imatge amb els jugadors preveu que la imatge individual sense referència al Barça la negocia el jugador, que es queda íntegrament els beneficis. La imatge col·lectiva, quan apareix un grup de jugadors, la negocia el Club i el 100% dels ingressos són per al Club. I en darrer terme hi ha la imatge individual Barça, que és la imatge del jugador vestit del Barça, que cal negociar amb el futbolista. Per garantir que en la venda que N&N fa dels drets d'imatge del jugador també s'incorpori la venda dels drets d'imatge del Barça, amb ingressos directes per al Club, es va arribar a un acord per valor de 800.000 euros per cadascuna de les cinc temporades de contracte. "Hem calculat que amb aquesta fórmula podem guanyar entre 6 i 10 milions", va apuntar Sanllehí.

Transparència ben entesa
"La realitat és que el cost del traspàs és de 57,1 milions d'euros i no de 95,1 milions d'euros", va concloure Sanllehí, recordant que la transparència exigida en aquest tipus d'operacions sempre ha de ser ben entesa: "La transparència és molt important, però la transparència ben entesa, ja que quan la portes massa lluny passa a ser indiscreció i això pot anar en contra dels interessos del Club".

Altres acords amb el Santos
D'altra banda, i de forma independent i posterior al traspàs, el Barça i el Santos van arribar a un acord de col·laboració, pel qual es van abonar 8,9 milions i que també incloïa el control de tres joves promeses de l'equip brasiler. Tant el Barça com el Santos són dos clubs que aposten fermament pel futbol formatiu. Del club brasiler han sortit jugadors com Pelé, Robinho, Diego i el mateix Neymar, entre d'altres. En relació a aquest acord, i aprofitant que l'empresa N&N compta amb un departament de Scouting especialitzat al Brasil, es va tancar un acord afegit per fer un seguiment diari dels jugadors escollits del Santos, així com de la resta del mercat brasiler. Per aquest concepte s'abonen 400.000 euros per cinc anys, fet que suma 2 milions en cinc anys.

El director de l'Àrea de Gestió de Futbol, Raül Sanllehí, va donar totes les explicacions del fitxatge als mitjans de comunicació

Les xifres de Neymar: cost del fitxatge i salari

Traspàs del Santos FC	17,1	
Bonus finalista Pilota d'Or	(2)	(Condicional)
2 partits amistosos	GRATUÏT	
Indemnització a N&N	40	
TOTAL COST FITXATGE	**57,1**	**(+Bonus condicionat)**

Signing Bonus	10	= (2 x 5 anys)
Salari garantit (5 anys)	44	= (8,8 x 5 anys)
Comissió agent (5 anys)	2,7	= (0,54 x 5 anys)
TOTAL COST SALARI	**56,7**	**= (11,3 x 5 anys)**

Les altres inversions: Màrqueting i Fundació

Agent comercial (Dret indiv.)	4	= (0,8 x 5 anys)
TOTAL MÀRQUETING	**4**	

Acord Fundació FCB-Instituto NJr	2,5	= (0,5 x 5 anys)
TOTAL FUNDACIÓ	**2,5**	

Xifres en brut en milions d'euros

100%
INGREDIENTS
NATURALS
18 76
Estrella
Damm
TRADICIÓ
CERVESA MEDITERRÀNIA
DE MALTA, ARRÒS I LLÚPOL
100% Ingredients Naturals
Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

Simulació provisional de l'interior del Camp Nou.

El nou Espai Barça, en mans dels socis

La Junta Directiva va presentar el 20 de gener la proposta del nou estadi blaugrana, que se sotmetrà a referèndum el 5 o el 6 d'abril

Roger Bogunyà

"Avui la Junta Directiva del FC Barcelona ha decidit per unanimitat sotmetre a consulta dels socis el projecte de construir un nou estadi sobre l'estructura de l'actual Camp Nou". Amb aquestes paraules arrencava el 20 de gener el discurs de Sandro Rosell a l'Auditori 1899. Un cop descartada l'opció de construir un nou estadi als terrenys proposats a l'alçada de la Diagonal, la Junta Directiva culer va detallar les raons d'una "decisió difícil" però ferma. Probablement, la més important que hauran de prendre els socis -la consulta serà el 5 o el 6 d'abril- en els propers cinquanta anys de vida de l'Entitat.

El nou Espai Barça seguiria ubicat al barri de les Corts, però amb un aspecte extern i intern molt diferent al d'ara. El projecte s'emmarcaria dins una nova ordenació urbana en què hi hauria tres peces principals: el Camp Nou, un nou Palau Blaugrana per a uns 10.000 espectadors i l'Espai Barça, que tindria edificis d'usos complementaris i integrats al barri.

"Per continuar sent capdavanters hem de fer aquest pas històric que comportarà esforços per part de tots, però que garantirà el confort d'una nova instal·lació amb les últimes tecnologies al servei dels seus usuaris i els esportistes", seguia Rosell, que va exposar el projecte del nou Espai Barça tres dies abans de presentar la seva dimissió com a president acompanyat pel vicepresident econòmic, Javier Faus, el directiu responsable de l'Àrea Patrimonial, Jordi Moix, i el portaveu del Club, Toni Freixa. El nou estadi serviria també per "multiplicar el valor de la nostra propietat immobiliària i la capacitat de generar nous ingressos addicionals, sense vendre o reduir el nostre patrimoni", un aspecte prioritari des que la Junta actual es fes càrrec del Club a l'estiu del 2010.

ES POTENCIARIA EL VALOR DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA SENSE VENDRE PATRIMONI

Sense Rosell, el nou líder d'aquest gran repte patrimonial és Josep Maria Bartomeu. En el seu primer discurs com a nou president, declarava: "El futur del Camp Nou, la nostra gran aposta patrimonial, seguirà sent una prioritat per a aquesta Junta Directiva.

Vista aèria del Camp Nou.

Ens hi juguem molt, el futur de les pròximes dècades".

Jordi Moix indicava que es tracta d'un "projecte il·lusionant, sostenible i necessari". Pel directiu, aquest nou Camp Nou sobre l'estructura de l'actual permetria "consolidar el millor actiu patrimonial del Club en el millor lloc possible". Va explicar que es van descartar un total de quatre opcions abans de triar aquesta: un nou estadi als terrenys del Miniestadi, descartada per manca d'espai; enderrocar l'Estadi per fases, idea que no va fructificar per ser massa complexa tècnicament; dur a terme la solució adoptada per l'Athletic Club, descartada per una pèrdua d'aforament i volumetria; i, finalment, l'opció de la Diagonal, descartada "fonamentalment perquè la inversió que implicava aquesta opció s'acostava a la xifra d'1.200.000 d'euros, un cost inassumible".

Fins a arribar a aquesta conclusió la Junta Directiva va treballar un total de 18 mesos. La inversió feta s'apropa al milió d'euros.

> "Un nou Camp Nou, sostenible econòmicament i sense posar en risc l'excel·lència esportiva"

Moix va detallar així tot el procés: "Era el moment de posar tota la carn a la graella i volíem fer un pensament de tenir-ho tot en compte. És per aquesta raó que vam crear un grup de treball -format per 18 persones- en què es tingués en compte la singularitat del nostre Club, la necessitat dels nostres socis i, a la vegada, l'experiència d'altres noves instal·lacions que ja són una realitat".

El directiu va posar com a exemples els nous estadis del Bayern de Munic, de l'Arsenal o de l'Athletic Club. Si el FC Barcelona vol seguir sent un Club capdavanter al món ha de disposar també d'un estadi a l'alçada dels millors. Moix també va recordar que, en cas d'aprovar-se en referèndum, s'obriria un concurs arquitectònic perquè es presentin les diferents propostes per al nou Camp Nou.

El projecte sencer de l'Espai Barça tindria un cost de 600 milions d'euros. 420 anirien destinats al nou estadi, 90 al nou Palau i 90 més a aparcaments, l'Espai Barça o el nou Miniestadi a la Ciutat Esportiva. Un cost que, segons Javier Faus, es finançaria en vuit anys (2016-2024), majoritàriament amb recursos propis. "No hipotecarem una generació sencera de culers per pagar aquest projecte. Hem descartat derrames de socis i grans aportacions alienes al Club. El que sí que implicaria és que el Club s'hauria de continuar gestionant de forma sostenible", afirmava. En tot cas, la inversió mai afectaria l'àrea esportiu: "Es tracta d'un nou estadi sostenible econòmicament i que no posa en risc l'excel·lència esportiva".

Els terrenys del barri de les Corts canviarien d'aspecte en cas d'aprovar-se en referèndum el nou Espai Barça.

Hi hauria quatre fonts principals de finançament. Faus va avançar que s'ha renunciat a donar el nom de l'Estadi a un patrocinador però que sí que hi hauria l'opció que una marca comercial hi posés el cognom. Una via que podria donar uns 150 milions d'euros i que implicaria tenir el nom d'aquesta hipotètica marca comercial durant uns 20 o 25 anys.

> EL PROJECTE ES FINANÇARIA EN VUIT ANYS, SOBRETOT AMB RECURSOS PROPIS

Uns altres 50 milions s'obtindrien després de guanyar alguns espais comercials o hotelers i fer-ne les concessions oportunes.

La resta serien fruit dels recursos propis. D'una banda, com que el deute del Club s'hauria reduït -la Junta preveu tancar el mandat amb 200 milions de deute-, es demanaria un nou crèdit sindicat de 200 milions d'euros i els altres 200 sortirien del que Faus va anomenar "finançament intern". "Cal seguir reduint el deute i, per tant, seguir generant aquests 30 milions anuals que generem fins ara. A més, amb el nou projecte, n'hem de generar 30 d'addicionals", va assegurar el vicepresident econòmic. Una manera de generar aquests ingressos addicionals seria amb més seients d'Hospitality, Ticketing o més ingressos de la publicitat estàtica i la LED. Els socis tenen ara l'última paraula sobre el nou Espai Barça.

LA PROPOSTA DEL NOU ESPAI BARÇA

EMPLAÇAMENT ENEA - LES CORTS

VISTA DES DE JOAN XXIII - AV. DIAGONAL

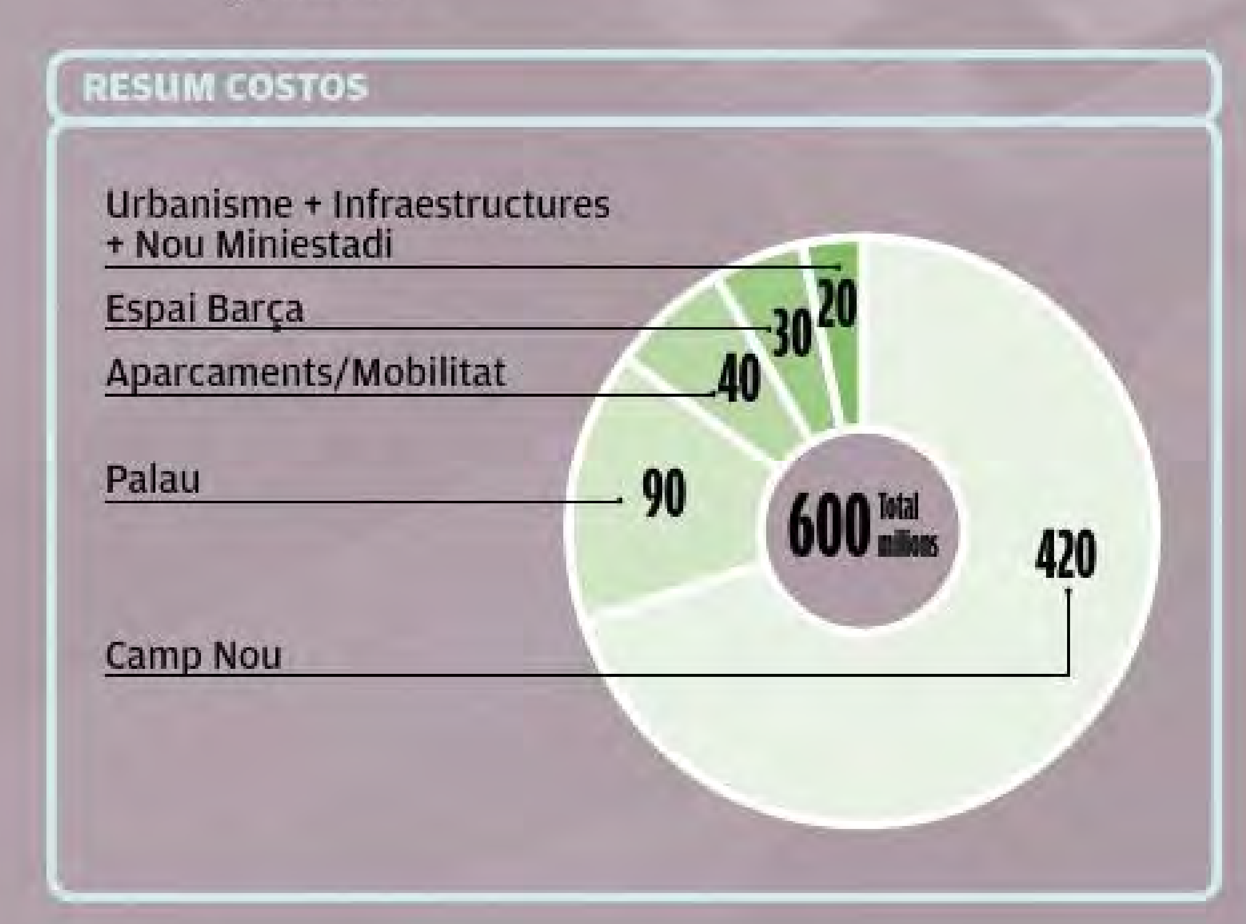

- Construcció estadi nou amb estructura actual (ENEA)
- Construcció del nou Palau a la ubicació de l'actual Miniestadi
- Trasllat del Miniestadi a un "nou Mini" a la Ciutat Esportiva Joan Gamper
- Desenvolupament complementari d'activitats del Club a la ubicació actual del Palau Blaugrana (oficines, Botiga FCB Megastore, Tour Experience, oferta gastronòmica, Espai Barça)
- Reconversió de la Masia com a seu institucional del Club
- Millores d'accessibilitat i aparcament
- Integració del FCB al barri de Les Corts: creació de zones obertes i passos públics integrant l'activitat del Club a la ciutat

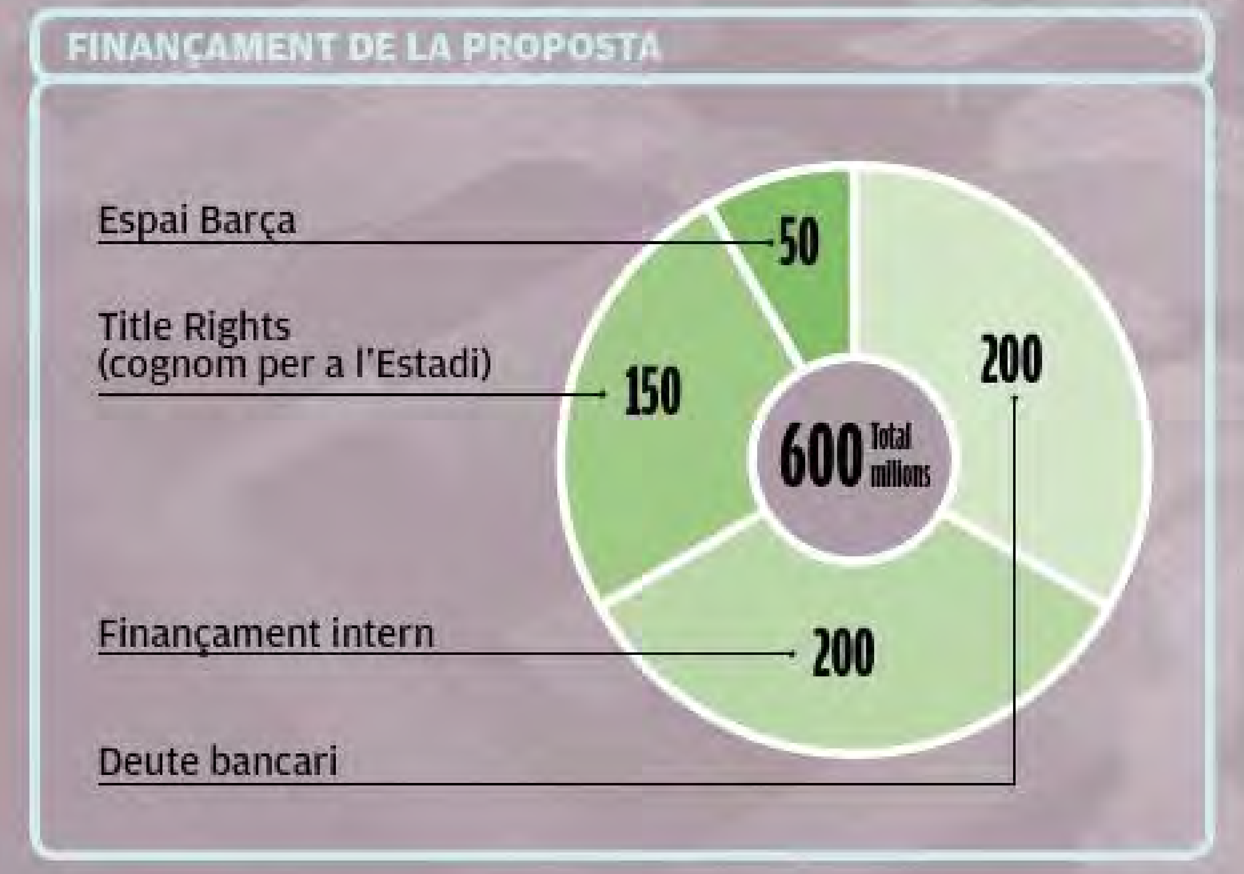
ESTADI ENEA/NOU CAMP NOU

- **Capacitat:** 105.000 seients
- **Graderies**
  - 1a graderia: nova construcció més vertical i amb millor visibilitat
  - 2a graderia: es manté millorant el confort
  - 3a graderia: completar l'anella pel costat oest
- **Coberta:** nova coberta per a tot l'aforament
- **Serveis:**
  - Nova anella de serveis de restauració amb vistes al terreny de joc, seients fila zero
  - Llotges d'empresa i grups al final de la 1a graderia
- **Anell perimetral de serveis verticals per a una millor circulació interior:** escales mecàniques, ascensors, etc.
- **Consolidació de plantes anivellades i ordenades:** amb espais diàfans, ofertes gastronòmiques variades
- **Serveis visibles i ben senyalitzats**
- **Aparcament:** increment fins a 5.000 places
- **Millores prestacions operatives i comercials:** neteja, càmera màster, doble U televisiva, marcadors, il·luminació, espais UEFA, mitjans de comunicació, instal·lacions restauració (fums, ventilació, magatzems)

RESUM COSTOS

FINANÇAMENT DE LA PROPOSTA

Procés constructiu i afectacions

- **Abonats:** els canvis a les graderies implicaran moure fins a un màxim del 10% dels abonats seguint criteris de millores substancials de visió, agrupació o accessibilitat
- **Obres:** estimació en funció del pla d'urbanisme i llicències)
  - Maig 2017-febrer 2021: 4 estius-3,5 temporades
  - Construcció per fases i zones per minimitzar les molèsties
  - Graderies durant els estius
  - Interiors durant la temporada de futbol
  - L'equip segueix jugant durant les obres
  - Afectació de la capacitat mínima

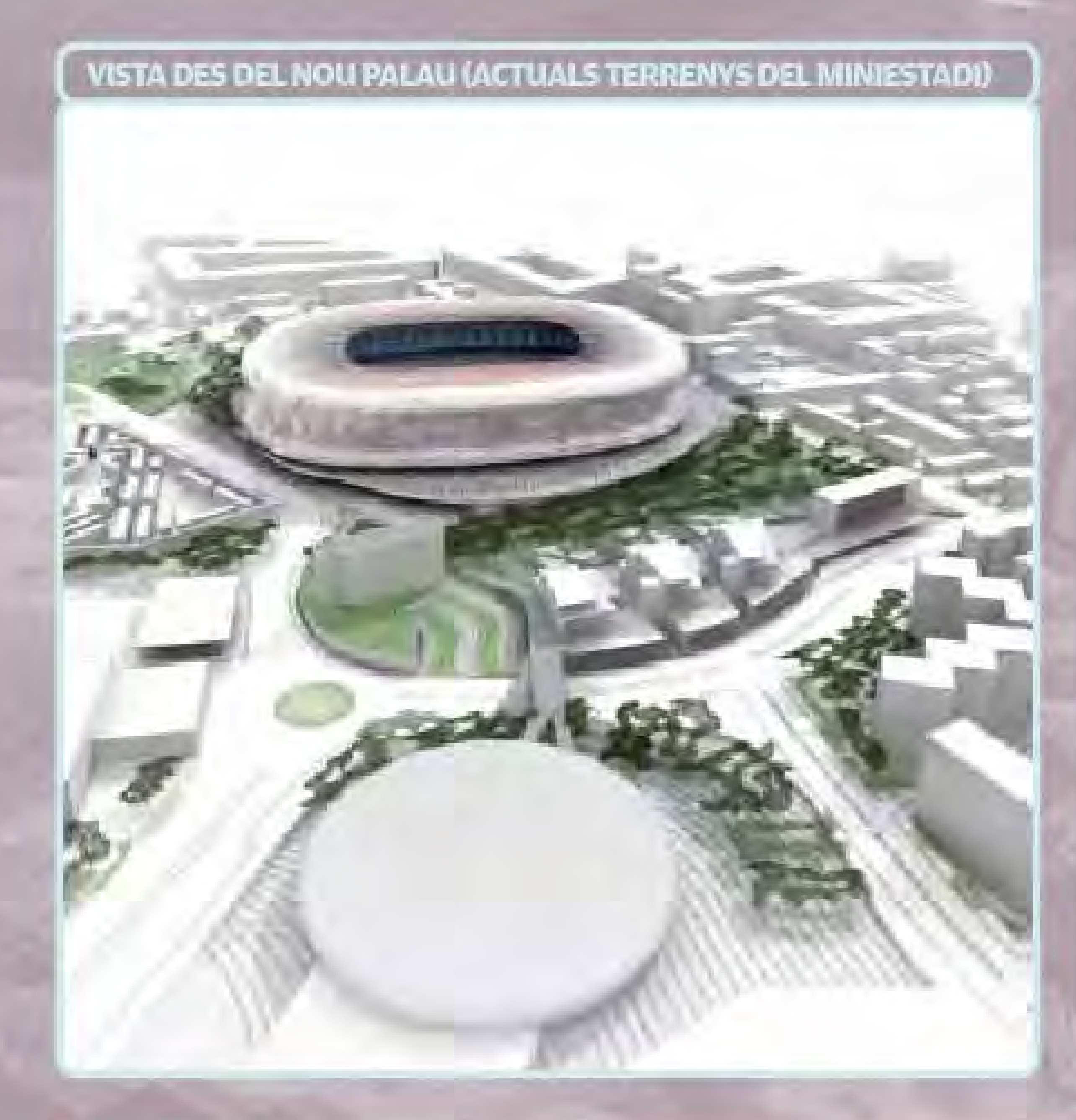
EL NOU PALAU

- **Capacitat:**
  - 10.000 seients fixos
  - 2.000 seients addicionals
- **[illegible]:** Amb totes les noves prestacions de serveis i instal·lacions pròpies dels *Arenas* internacionals consolidats en els darrers anys a Europa
- **Pavelló annex:** amb capacitat per a 2.000 seients per a entrenaments o partits de menor aforament, o actes d'espai reduït, incloent-hi l'opció de la pista de gel.
- **Procés constructiu i afectacions**
  - **Abonats Palau:** cap
  - **Obres:** estimació en funció d'urbanisme i llicències estiu 2017-tardor 2019

ESPAI BARÇA

- A l'esplanada generada entre l'Estadi i el nou Palau es determinaran les edificacions complementàries del Club amb una volumetria atractiva i integrada al barri: oficines Club, Tour Experience, Botiga FCB Megastore, restaurants/comerç Club, OAB-OAP-OAE, Espais penyes, Oficines proveïdors/col·laboradors Club, Auditori 1899, Casal de l'Avi, Oficina ABJ, Taquilles, Serveis complementaris
- Reforçament de la passarel·la de connexió entre l'illa de l'Estadi i l'illa del nou Palau per sobre de l'avinguda Arístides Maillol
- Aprofitament de sinergies d'accessibilitat amb la futura estació Camp Nou de la L9

VISTA DES DEL NOU PALAU (ACTUALS TERRENYS DEL MINIESTADI)

PROPOSTA INDICATIVA PLANTA

INCREMENT EBITDA ANUAL (M€)

EBITDA estabilitzat	Pressupost 2013/2014 Camp Nou	Estimat ENEA	Increment
Socis Carnet	19	19	0
Socis Abonament	40	48	+8
Ticketing	35	41	+6
Hospitality	13	25	+12
Museu/Tour Estadi	25	25	0
Altres (pàrquing, restauració, esdeveniments)	4	9	+5
Altres (estàtica, LED)	0	5	+5
Ingressos	136	172	+36
Despeses	-14	-20	-6
Altres	122	152	+30

100% destinat al projecte

COM GENEREM ELS RECURSOS QUE ENS PERMETRAN DUR A TERME LA INVERSIÓ?

Reducció del deute recurrent 2010 – 2016

30 milions d'euros anuals

Ingressos addicionals del projecte ENEA

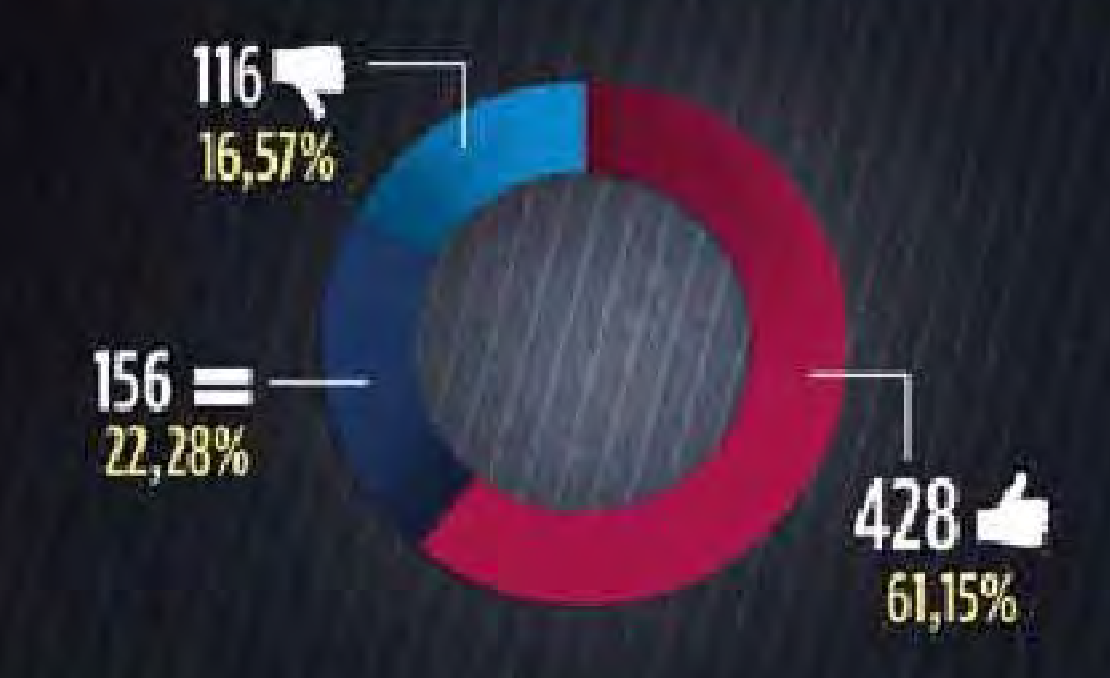
30 milions d'euros anuals

PARTITS JUGATS

Competició	Partits
LLIGA	459
CHAMPIONS	143
COPA DEL REI	62
SUPERCOPA D'ESPANYA	14
UEFA	13
MUNDIAL DE CLUBS	5
SUPERCOPA D'EUROPA	3

BALANÇ TOTAL

#xavi700

Xavi Hernández Creus
25/01/1980 (Terrassa)

DEBUT PRIMER EQUIP
18/08/1998 · SUPERCOPA D'ESPANYA

TÍTOLS

Competició	Títols
LLIGA	7
COPA DEL REI	2
SUPERCOPA D'ESPANYA	6
CHAMPIONS	3
SUPERCOPA D'EUROPA	2
MUNDIAL DE CLUBS	2

TEMPORADES AL PRIMER EQUIP

1998/99 — 26 — 2

1999/2000 — 38 — 2

2000/01 — 36 — 2

2001/02 — 52 — 4

2002/03 — 44 — 3

2003/04 — 49 — 5

2004/05 — 45 — 3

2005/06 — 22 — 0

2006/07 — 54 — 6

2007/08 — 54 — 9

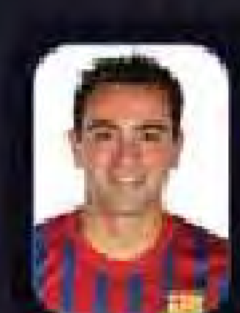
2008/09 — 54 — 10

2009/10 — 53 — 7

2010/11 — 50 — 5

2011/12 — 51 — 14

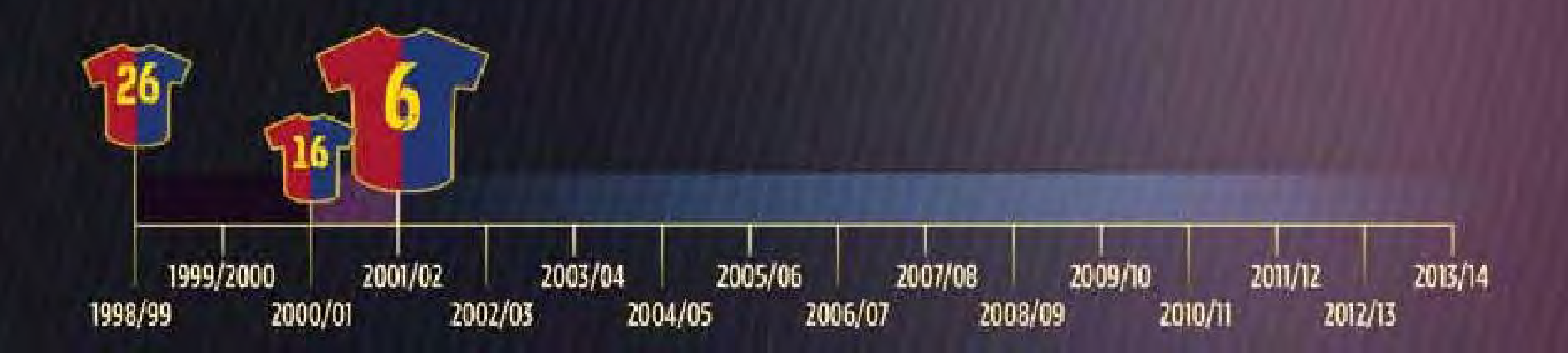
2012/13 — 48 — 7

2013/14 — 23 — 3

PARTITS JUGATS — GOLS

DORSALS

TOP 5 PARTITS OFICIALS AMB EL FCB

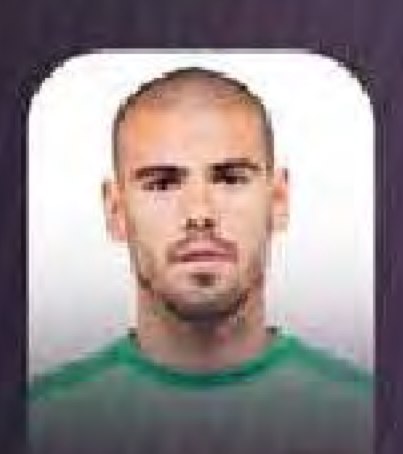
XAVI 700

PUYOL 589

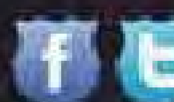
MIGUELI 549

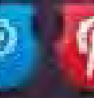
VALDÉS 522

INIESTA 483

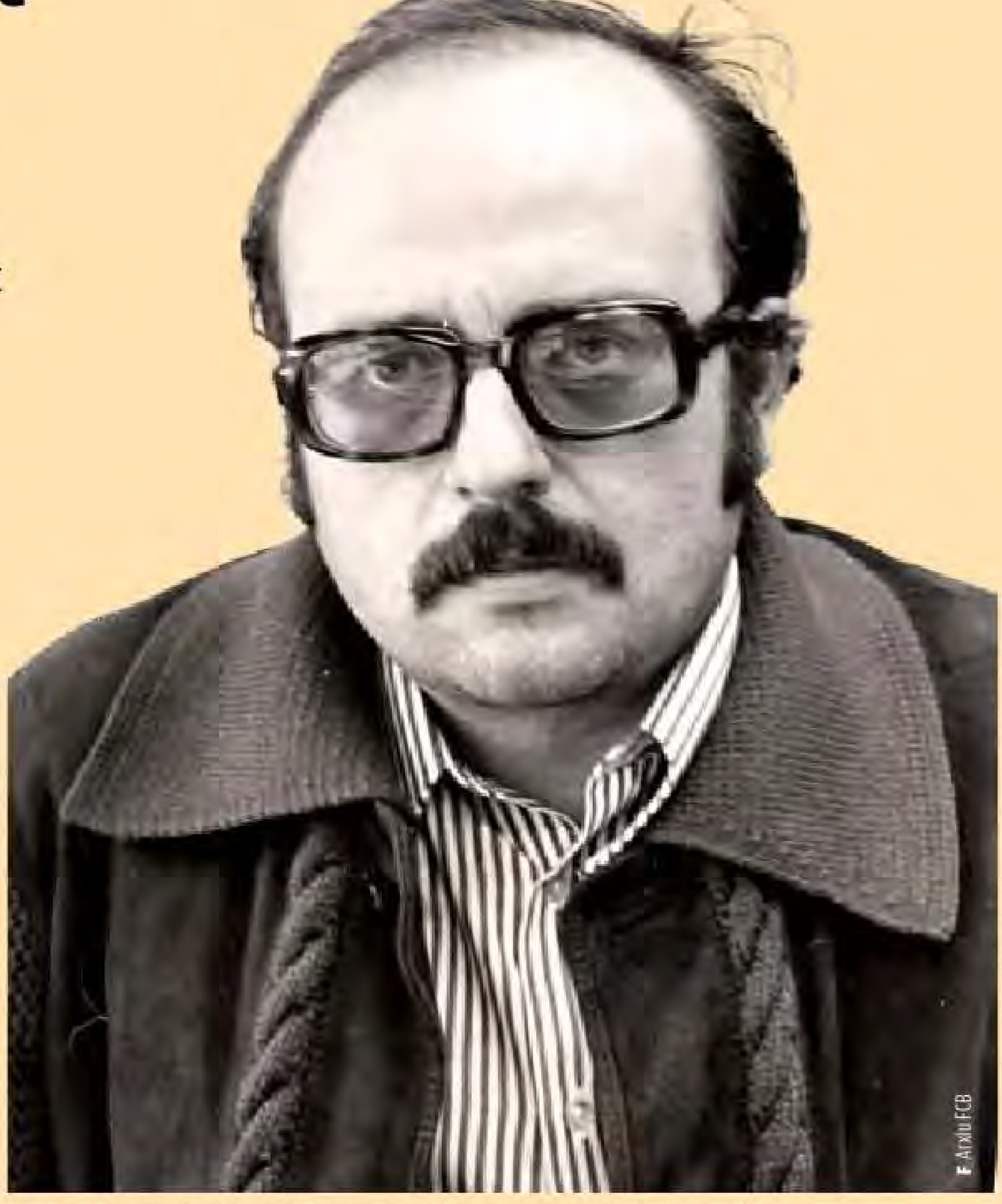

La passió blaugrana de Vázquez Montalbán, al descobert

La tesi doctoral del professor Jordi Osúa descobreix i analitza tota l'obra de l'escriptor i periodista sobre l'esport i el fenomen del Barça

Carles Santacana

És habitual celebrar que el Barça és un club que ha tingut tradicionalment una bona connexió amb el món de la cultura catalana. I és obvi que quan pensem en noms concrets que donin suport a aquesta afirmació un dels primers que vénen al cap és el de Manuel Vázquez Montalbán. En moltes ocasions es recorre al seu nom i se'n fan referències genèriques i recurrents, com la famosa expressió que "el Barça és l'exèrcit desarmat de Catalunya". Com en tantes altres temàtiques, és imprescindible un estudi profund i rigorós per superar aquelles referències repetitives i conèixer amb tot detall l'obra escrita a la premsa i als seus llibres sobre el Barça i el seu significat. I això és justament el que ha fet recentment el professor Jordi Osúa, que ha escrit una monumental tesi doctoral titulada *El deporte en la vida y la obra de Manuel Vázquez Montalbán (1939-2003)*, en què analitza la producció de temàtica esportiva de l'escriptor barceloní. Es tracta d'una tasca ingent, que ocupa més de 1.400 pàgines, que recull una prolífica producció escrita, tant perquè MVM sempre va estar molt pendent de l'esport com per la seva enorme capacitat de treball. La minuciosa recerca d'Osúa rescata de l'oblit uns 700 textos de Montalbán sobre l'esport, una part dels quals està dedicada exclusivament al Barça.

F Arxiu FCB

Una imatge retrospectiva de Manuel Vázquez Montalbán, un escriptor i periodista d'obra prolífica

Per a Montalbán l'esport era vivència personal i del món popular, i alhora es va convertir en matèria literària i en tema de reflexió. Va ser capaç de parlar del Barça en tots els registres possibles, de fer-lo aparèixer a la seva literatura, però també de convertir-lo en un tema ben seriós. No cal dir que els seus primers articles sobre el Barça, i molt especialment el que va publicar a *Triunfo*, van causar sorpresa entre alguns intel·lectuals que pensaven que el futbol era l'opi del poble. Sorpresa perquè Montalbán capgirava el discurs quan es referia al Barça, i perquè ho feia des d'un nítid compromís antifranquista. Montalbán va trencar tòpics, i va viure apassionadament les vicissituds del Club; és curiós, però el primer i el darrer article que va escriure sobre el Barça tenia com a protagonista el cas Di Stéfano, mostra evident que al Manolo li agradava recrear una història feta dels sentiments viscuts per molts barcelonistes de la seva generació, als quals sabia donar també una lectura social. La seva habilitat a connectar la història del Barça i la de Catalunya el va convertir en un fantàstic ambaixador, que didàcticament explicava arreu per què el Barça era més que un club. Creatiu com ningú, va saber plasmar i condensar en frases contundents un munt

de vivències i reflexions sobre la identitat del Barça. Sempre fidel al Club, i crític amb la institució quan creia que era necessari, va tenir un paper fonamental perquè tota una generació d'intel·lectuals s'apropessin al Barça i creessin un tipus de relació poc habitual en altres entitats esportives.

Gràcies a la immensa feina de Jordi Osúa avui disposem d'una completíssima radiografia d'un dels grans intel·lectuals del barcelonisme. Era necessari i de justícia.

LES FRASES SOBRE EL BARÇA

"El Barça actua com a mèdium que estableix contacte amb la pròpia història del poble català" (*Triunfo*, 1969).

"El Barça ha estat el símbol de la posició política de la burgesia catalana fins a la Guerra Civil, i després, l'únic mitjà d'expressió el·líptica d'una sentimentalitat" (*Oriflama*, 1970).

"El Barça té un valor simbòlic en relació amb Catalunya. Per aquest motiu per a tanta gent és tan important que el Club conquereixi el títol de Lliga" (*Barça*, 1971).

"El Barça és un instrument de relació sentimental amb el país, ja que el Club de Futbol Barcelona és una de les institucions que sublimen la catalanitat" (*Barça*, 1972).

"L'equip de futbol del Barcelona polaritzava les ànsies nacionalistes dels catalans, com si fos l'exèrcit desarmat d'un país amb la identitat aixafada pel vencedor a la guerra civil" (*Catalonia Cultura*, 1987).

"El Futbol Club Barcelona és immediatament adoptat com l'expressió èpica del renéixer nacional català" (*Sport International*, 1987).

"La veritat és que el FC Barcelona ha tingut un paper importantíssim com a referent d'una catalanitat profunda però tan irracional com un pelegrinatge a un Lourdes diumenjaire i en el fons resignat" (*Barcelonas*, 1987).

"Els pobles necessiten senyals d'identitat, sobretot aquells pobles que han viscut en permanent risc de perdre'ls i el Barça és sobretot un senyal d'identitat" (*Tele/eXprés*, 1974).

"Sens dubte el Barça és el fetge de Catalunya, una delicada víscera col·lectiva per la qual passa, en recerca de filtratge, gairebé tot el que passa a Catalunya" (*Mundo Diario*, 1978).

"[El Barça és] l'eterna, sistemàtica reserva espiritual de Catalunya per a temps prohibits" (*La Calle*, 1978).

"El Barça durant més de setanta-cinc anys ha estat el recurs èpic de Catalunya" (*El Periódico*, 1979).

"En els anys quaranta i cinquanta el Barça era més que un club, era gairebé un partit polític moral i guanyava Lligues i Copes" (*El Periódico*, 1980).

"Si el Barça no existís o no es donés aquest caràcter extraesportiu que d'aquest ha fet alguna cosa més que un club, caldria inventar l'un i l'altre" (*El País*, 1988).

"[El Barça] és l'exèrcit simbòlic i desarmat de Catalunya, una nació sense estat i, per tant, sense exèrcit" (*El delantero centro fue asesinado al atardecer*, 1988) .

"Per això proposo que el Barça sigui assumit com a institut secular i com a religió sense cel ni infern, o amb cels i inferns relatius: el cel és guanyar el Reial Madrid i l'infern perdre contra el Barbastre" (*Decàleg del culé*, 1992).

"El Barça és alguna cosa més que un club: és la coartada psicològica de milers de persones per poder suportar els dilluns després de l'evidència que no ha arribat, que ni tan sols existeix, el vuitè dia de la setmana" (*El País*, 1996).

"El Barça va ser durant més de trenta-cinc anys la reserva espiritual del catalanisme, com Montserrat i Salvador Espriu" (*La Calle*, 1981).

"En èpoques de repressió, l'Estat propicia el futbol com a vàlvula d'escapament i el Barça esdevé un símbol del catalanisme reprimit" (*Treball*, 1981).

"Catalunya no té exèrcit propi, ni Estat: tot això ho supleix el Barça. És el succedani èpic d'una col·lectivitat" (*La Calle*, 1981).

"Durant molt de temps ser del Barça era una declaració de principis de la catalanitat" (*Manuel Vázquez Montalbán: un viejo columnista*, 1984).

"Està en joc el prestigi simbòlic de Catalunya que el Barcelona representa i es juga en cada partit, pesada herència històrica sense equivalent en el futbol universal" (*La Nazione*, 1997).

"El Barça era l'exèrcit simbòlic d'una idea de catalanitat popular, laica, sense necessitat de pelegrinar a una altra muntanya sagrada que no sigui la grada del Camp de les Corts o del Camp Nou" (*El País*, 1998).

"És un element simbòlic. I el dilluns és diferent, segons el que el diumenge hagi fet el Barça" (*Amb blau sofert i amb grana intens*, 1999).

La globalització del ‘més que un club’

Jordi Osúa

Durant el franquisme, Manuel Vázquez Montalbán va donar a conèixer el significat polític i social del FC Barcelona a la resta de l’estat espanyol a través dels seus articles a la revista *Triunfo*. Un cop consolidada la democràcia i amb l’ingrés a la Comunitat Econòmica Europea (1986), va créixer l’interès per la societat espanyola arreu del continent. En aquest context, dues revistes alemanyes li van encarregar articles on exposés el sentit d’aquesta representativitat del Club, de manera que es va convertir en un dels primers intel·lectuals culers difusors d’aquest simbolisme en l’àmbit europeu.

El primer article va sortir publicat a *Sport International*, el setembre del 1987. Vázquez Montalbán repassa la història del Club per tal que els lectors estrangers entenguin el significat de l’expressió *més que un club*. Explica com, als anys vint, l’equip barcelonista ja representava el catalanisme. També remarca que després de la Guerra Civil, l’adscripció al Club es va convertir en un acte de reivindicació catalanista i de resistència contra el franquisme, malgrat la fidelitat al règim dels directius barcelonistes. A principis dels anys setanta, amb l’arribada a la direcció del Club d’un grup de joves nacionalistes moderats, el Camp Nou va ser l’escenari de la recuperació d’himnes i banderes catalanes.

El segon article, aparegut el març del 1992 a la revista *Merian*, s’assembla força a l’anterior. De nou apel·la a la història per explicar per què el Barça és “més que un club”. Ara bé, Vázquez Montalbán explicita més clarament el suport del règim franquista al Reial Madrid. L’aposta pel club blanc, visible en la resolució del polèmic cas Di Stéfano, acabarà amb l’hegemonia futbolística ostentada pel Barça fins a mitjans dels anys cinquanta. Per això, vincula l’antifranquisme català amb les injustícies sofertes pel Club. Al final del text, inclou un “epíleg per a estrangers” on relaciona aquest valor afegit del Club amb un tarannà català condicionat per les derrotes històriques.

Però també des de Catalunya hi havia la voluntat de transmetre a la resta d’Europa les seves peculiaritats lingüístiques, polítiques, històriques o culturals. Per desenvolupar aquesta tasca, el Centre Unesco de Catalunya va editar en quatre idiomes (castellà, anglès, francès i alemany) la revista *Catalonia Cultura*. El primer número, editat al gener-febrer del 1987, no podia deixar de banda una de les institucions més importants de la cultura catalana com era el Barça. L’encarregat de presentar al món el caràcter identitari del Club va ser Manuel Vázquez Montalbán. Un cop més, conscient d’adreçar-se a un públic desconeixedor de la història d’Espanya, situa la consolidació del simbolisme polític del Club com un vehicle per expressar el rebuig al règim franquista i reivindicar una identitat catalana derrotada a la Guerra Civil. En la mateixa línia, el novembre del 1999, amb motiu del Centenari, el diari italià *La Repubblica* va incloure al seu setmanari un article de Vázquez Montalbán sobre el significat del Club en aquells moments.

Aquests testimonis periodístics reforcen Manuel Vázquez Montalbán com una figura cabdal a l’hora de donar a conèixer arreu del món el paper social i simbòlic del Barça en la Catalunya contemporània.

“Barça, Barça, Barça”

EL BARÇA Y TELEVISION ESPAÑOLA

3.300 PTAS. MES

295.000 PTAS.

FUSTE Y LA OPERACION DE LEER

KUBALA O CRUYFF

Manuel Vázquez Montalbán va col·laborar amb la revista *Barça* entre el 1970 i el 1975.

Els guions cinematogràfics

Jordi Osúa

Atès el seu prestigi barcelonista Manuel Vázquez Montalbán va rebre l’encàrrec d’escriure el guió d’una pel·lícula sobre el Barça en dues ocasions. El 30 de març del 1971 la Revista Barça l’entrevistava per explicar el projecte d’una pel·lícula titulada *Barça, Barça, Barça*, una iniciativa de l’escriptor Jaume Lorés. L’objectiu principal del film consistia a presentar la relació entre el Club i els aficionats. El protagonista principal havia d’interpretar-lo Cassen, un actor català que encaixava perfectament, a parer de Vázquez, en el perfil sociològic majoritari entre el públic culer: un xarnego nascut a Catalunya que amb els anys s’ha aburgesat. El guió volia reflectir la realitat quotidiana d’aquest seguidor il·lusionat a conèixer els jugadors, considerats semidéus. Amb la voluntat de trencar aquesta percepció mítica, la pel·lícula pretenia concloure amb un reportatge en què els futbolistes es mostressin davant els aficionats com persones reals. Sembla ser que el projecte no va tirar endavant perquè la història no va agradar als patrons i, a més, la directiva ho va trobar arriscat.

Vint-i-cinc anys després, el Club acceptava la proposta del director Jordi Feliu per fer un llargmetratge de ficció sobre la història del Barça, a partir d’un guió de Manolo. Es va valorar la possibilitat que l’actor francès Philippe Noiret interpretés Pepe Carvalho, però finalment es va desestimar. Com l’anterior projecte, tampoc es va dur a terme en no trobar una productora disposada a finançar-lo. Tanmateix, l’escriptor va elaborar en tres setmanes un argument per intentar convèncer els inversors. El títol del film seria *El fantasma del estadio*, un homenatge a *El fantasma de la Ópera*, amb un gran contingut mític. La trama es desenvolupava al voltant d’uns assassinats en què tots els indicis apuntaven a l’estadi barcelonista. El centenari del Club, els partits, les reaccions del públic i les accions dels jugadors configuraven el rerefons d’aquest misteri.

LA OTRA CARA DE LA LUNA

LOS 75 AÑOS DEL BARÇA EN UN LIBRO

ESTRUCTURA Y CONTENIDO

UN AUTENTICO PRIMER EQUIPO

POLITICA Y FUTBOL

Les trobades postpartit amb intel·lectuals d'esquerres culers

Jordi Osúa

Durant aproximadament una dècada, entre el 1968 i el 1978, Manuel Vázquez Montalbán es va reunir a casa seva, després dels partits disputats al Camp Nou, amb un grup d'intel·lectuals d'esquerres culers. Després d'abandonar la presó de Lleida (1963), va tornar a assistir al camp, acompanyat de la seva dona i amb el carnet del seu sogre, per veure en directe els partits del seu equip. L'any 1965 el matrimoni Vázquez-Sallés es va traslladar a un pis del barri de les Corts, molt a prop de l'Estadi. En aquests anys el seu cercle de relacions estava format sobretot per universitaris i escriptors molt polititzats.

Molts eren barcelonistes i alguns d'ells, com Borja de Riquer, Sergi Beser o Josep Termes, es van fer socis l'any 1968 i van aconseguir, amb el Manolo i l'Anna Sallés, uns seients a la tribuna de la tercera graderia. La resta estaven situats en diferents llocs de l'Estadi. Alguns, com Ernest Lluch o Jorge Herralde, només coincidien amb ells a la mitja part. Els partits es jugaven habitualment diumenge a la tarda i la disponibilitat d'una casa al costat de l'Estadi va possibilitar les trobades postpartit. S'hi reunien una vintena d'amics, encara que no sempre fossin els mateixos. A més dels ja esmentats, també hi assistien Josep Fontana, Jordi Argenté, Francesc Espinet, Jordi Borja, Ramon Alquézar, Joaquim Marco, Jordi Solé Tura o els germans Blecua.

Les reunions es podien allargar fins ben entrada la matinada i probablement algunes de les idees de Vázquez Montalbán sobre el Barça es van forjar en aquestes converses. De fet, alguns dels assistents recorden com desapareixia de cop i volta una mitja hora i quan tornava explicava que havia escrit un text. També reconeixien en els seus articles periodístics els temes tractats i els plantejaments exposats durant les trobades. Les converses començaven girant al voltant del partit, la Lliga, el futbol en general i aspectes polítics, tant interns com externs, del Club. A continuació, parlaven de temes culturals, sobretot de literatura, i, finalment, de política.

Aquestes trobades postpartit es van acabar amb el trasllat de la família Vázquez-Sallés a Vallvidrera. Tanmateix, procuraven coincidir en algun dels bars de l'Estadi durant el descans dels partits, arribant una mica abans o sortint més tard. Però ja només es podien realitzar entre aquells que disposaven d'un seient proper al nucli d'aquest gran grup d'amics barcelonistes.

Manuel Vázquez Montalbán, al saló de la casa familiar de Vallvidrera.

Col·laboracions a la revista 'Barça'

Jordi Osúa

Entre el 1970 i el 1975, Vázquez Montalbán va col·laborar en la revista *Barça* en un número especial que s'editava cada Nadal i en què participaven intel·lectuals culers. A més dels articles, també va concedir tres entrevistes. Dues pretenien donar a conèixer la persona, les idees i els seus projectes relacionats amb el Barça. Així s'explica el projecte d'una pel·lícula sobre el Club i la publicació del llibre *Política y deporte*, que incloïa l'article *Barça, Barça, Barça. Más allá del fútbol*. La tercera pretenia esbrinar la seva opinió sobre la polèmica sorgida per la nota de premsa del president Agustí Montal denunciant el centralisme federatiu i la falta de democràcia en el futbol espanyol arran de l'expulsió de Cruyff davant del Màlaga. Vázquez va manifestar el seu suport al document i, fins i tot, diu que el Club podia haver afegit molts més exemples. Els articles reflecteixen la personalitat polièdrica de Vázquez Montalbán com a barcelonista. Posen de manifest que es tracta d'un gran entès en futbol. A *Fusté y la operación de leer* (1970) explica com la imprevisibilitat del jugador genera dubtes entre els barcelonistes, acostumats a futbolistes més previsibles com Gallego o Pujol. A *Kubala o Cruyff* (1973) considera que no es poden comparar aquests dos jugadors perquè cadascun d'ells respon a un moment diferent en l'evolució del futbol. Els articles també donen a entendre que és un aficionat crític amb la institució. A *La otra cara de la luna* (1974) lamenta que en el lliurament de les insígnies d'or i brillants del 75è aniversari s'hagués deixat de banda els dirigents del Club de l'època republicana. Vázquez Montalbán també apareix com un intel·lectual que fa una interpretació sociopolítica del Club. A *El Barça y Televisión Española* (1971) denuncia el centralisme de l'ens, que només es preocupa del club blaugrana quan els resultats no l'acompanyen i ignora els seus èxits. A *Política y fútbol* (1975) defensa que, tot i la normalització democràtica del país, el futbol seguirà tenint la mateixa importància individual i social adquirida durant el franquisme i recorda que el Barça continua sent l'"associació democràtica" legal més àmplia de l'estat espanyol.

"A l'alçada de la grandesa del Club"

Joaquim Maria Puyal

"Bon dia a tothom, enguany el Premi Manuel Vázquez Montalbán arriba a la desena edició. Tot i que algunes coses s'haurien pogut fer millor, deu edicions ja comencen a fer goig. Ara cal fixar-se, com deia el president, l'objectiu que els pròxims deu anys el premi rebi un nou impuls, sigui més rigorós i assoleixi més gran incidència, qualitat i prestigi.

Crec interpretar el sentiment de molts companys del jurat si demano als organitzadors, en la línia que deia el president Rosell, que, amb l'esforç de tots plegats, el revitalitzem professionalitzant-ne l'organització i promoció i tot aprofitant l'impacte global del nostre estimat club, i la difusió internacional de l'obra de Manolo Vázquez Montalbán, arribi a tenir la visibilitat i la consideració general que mereix.

Si no ho féssim podríem entrar en una deriva que no ens interessa, una deriva que no seria digna ni de la memòria de Manolo, ni del Club, ni de l'ofici de periodista. Com heu sentit, el jurat ha acordat concedir l'edició d'enguany del premi a l'escriptor Sergi Pàmies. Sergi Pàmies, com heu sentit, nascut a París l'any 1960, és, com sabeu, un narrador, articulista i traductor que, des dels inicis dels anys noranta, entrant al terreny del joc mediàtic amb articles de mena diversa, destaca la crítica televisiva i sobretot les col·laboracions entorn a l'esport, al futbol, i particularment al Barça.

Ha col·laborat a la ràdio i a la televisió i és un apassionat del cinema i de les sèries televisives. El seu perfil, com el d'altres guanyadors del premi fins ara, encaixa perfectament amb la síntesi de dues característiques presents en la personalitat periodística de Manolo Vázquez Montalbán. Una, d'interès per l'esport, particularment pel futbol i concretament pel Barça. L'altra, la condició d'home cultivat i curiós interessat per la *res pública* i els afers de la problemàtica social. Aquesta síntesi, gràcies a la intel·ligent mirada de Manolo, donava a Vázquez Montalbán un grau d'autoritat i jerarquia que avui, als deu anys de la seva mort, es mantenen presents en la consideració col·lectiva. He dit moltes vegades que va ser gràcies a Vázquez Montalbán que aquells que en els anys seixanta i setanta ens dedicàvem a la informació esportiva vam començar a alimentar un tènue sentiment d'autoestima. Era un sentiment que les elits intel·lectuals de l'època ens havien negat des de la seva indiferència i, fins i tot, en alguns casos, des del menyspreu. Fer aleshores periodisme esportiu estava molt poc valorat. Les biografies de Manolo Vázquez Montalbán i de Sergi Pàmies tenen punts d'encreuament que a mi em resulten particularment interessants i que ara em permetré ressaltar.

Durant la dècada dels noranta, a la secció d'esports d'*El País*, Manolo Vázquez Montalbán feia col·laboracions complementàries a la crònica del partit i articles de reflexió de dilluns. Cap a mitjans d'aquella dècada Sergi Pàmies va començar a col·laborar al *Quadern de Cultura* del mateix diari. Abans havia passat pel *Diari de Barcelona*, per *El Observador* i per *El Temps*, entre altres publicacions. Els dies que Vázquez Montalban no podia fer la seva col·laboració, Agustí Fancelli, un savi i estimat periodista, un gran company recentment traspassat, demanava a Sergi Pàmies que la fes ell. Fins que un dia Manolo va dir: que ho faci sempre el Sergi, això. Per això, Ramon Besa diu que en Pàmies és el successor del Manolo Vázquez. Alguns anys abans, en una reunió del PSUC, Gregorio López Raimundo havia preguntat al Manolo si ell creia que en Sergi feia bé d'orientar la seva vida professional cap al terreny de l'escriptura. Vázquez Montalbán va tranquil·litzar aquell gran personatge que era el López Raimundo, però pel que fa al cas que ara ens ocupa, era només un pare amoïnat per l'esdevenidor del seu fill. El pas del temps ha confirmat el bon pronòstic de Manolo. Sergi ha fet articles dedicats al món del futbol de manera regular durant gairebé vint anys.

Joaquim Maria Puyal va glossar la figura de Sergi Pàmies i va reflexionar sobre els mitjans i el Barça

F Germán Parga - FCB

El 18 de maig de 1996, quan el president Núñez va anunciar la destitució de Cruyff com a entrenador, Pàmies va publicar un article titulat *La venganza de Fu-Manchú*. El títol ja és prou insinuador. M'estalvia fer cap més comentari. Sergi Pàmies ha tractat de mantenir sempre l'esperit crític però introduint l'humor i la ironia en els textos escrits. Serà només amb el pas dels anys que certament els seus escrits aniran tenint més intuïció analítica sòbria. També això ens remet a l'obra periodística de Manolo i a la doble naturalesa dels seus escrits.

L'humor subversiu al *Por Favor* i la reflexió més elaborada a *Triunfo*. El 25 d'octubre de 1969, Vázquez Montalbán va publicar justament a *Triunfo* l'article titulat Barça, Barça, Barça, que encara avui és ben viu a la memòria dels professionals de la comunicació i a les hemeroteques de molts barcelonistes. Manolo Vázquez Montalbán va contribuir molt poderosament a aportar una visió personal, real i viscuda que va resultar clau en la construcció de l'imaginari sentimental col·lectiu dels catalans. I és clar, que va fer-ho no solament amb la relectura del fet futbolístic i l'hermenèutica corresponent, sinó també amb la reivindicació de la cultura popular del carrer. Puc oferir un exemple en primera persona perquè per voluntat d'ell, tots dos, l'un al costat de l'altre, vam escoltar sencera la cançó *Tatuaje*, cantada per Concha Piquer durant la preparació d'una entrevista. Manolo va caminar també per altres viaranys, endinsant-se amb respecte en l'exploració de l'univers culinari i al gaudi confessat sense avergonyiment dels plaers de la taula. També aquí em va recordar quan junts practicàvem menjar tot el cap de la gamba sense que se n'perdés ni una gota, ni una gota de substància, amb la condició de no poder xuclar-la ni mastegar la part exterior del cap. Però Manolo, i això és el que avui ens interessa, també va vestir un corpus d'estereotips intel·lectuals a l'entorn de la culerada. Va fer evident que la ironia és una bona eina per acompanyar una anàlisi inigualada de les disfuncions emocionals del barcelonisme a l'últim terç del segle passat.

I aquí trobem un altre punt de contacte amb el Sergi. El premiat d'aquest any declara que li interessa la patologia psicològica del culer, i ho diu així. Reconeix que davant de les tensions que cíclicament genera aquest club, l'humor ajuda a prendre distància a l'hora de valorar la realitat. Que és una bona

eina per afavorir la distensió quan hi ha conflictes de bàndols. De fet, aquell doctor culer que durant tants anys va tenir consultori obert a la columna del Pàmies no deixava de ser una tercera via, mai justament prou reconeguda per les tensions en conflicte que sempre acaben pensant que qui no està al seu costat, el tenen en contra i que qui critica no és un analista honrat, sinó un mercenari venut als interessos de l'adversari circumstancial. No hi ha dubte que davant d'aquesta

> Les biografies de Manolo Vázquez Montalbán i Sergi Pàmies tenen punts d'encreuament interessants

disjuntiva perversa, la ironia és una bona eina per sobreviure entre el foc creuat. El foc creuat. És inevitable? Potser no, però potser pot ser menys intens. Qualsevol persona o grup que gestiona o administra interessos del grup col·lectiu ha d'acceptar la crítica. Però també és clar que aquells que valorem la gestió pública hem de fer-ho amb responsabilitat. El periodisme s'ha d'exercir amb responsabilitat. És cert que l'època en què estem vivint no és gaire bona per al nostre ofici. Com algú de vosaltres ja m'ha sentit dir alguna vegada, l'ofici del periodisme és un ofici amenaçat pels interessos de la propietat dels mitjans que, si redueix la producció de missatges a un simple fons de negoci, ens aboca a un mercantilisme desproporcionat esclau del compte d'explotació. Això ens porta al sensacionalisme, a discursos inconsistents i efectistes, que són els que serveixen per farcir la hipertròfia de l'oferta banal. També estem amenaçats pels interessos dels poderosos quan ens surt la condició de seleccionadors i avaladors dels continguts o quan influeixen en l'elaboració i orientació de les notícies. El màxim damnificat d'aquesta tenalla d'interessos és el ciutadà en tant que receptor. La pèrdua de pes de la figura professional d'un periodista curiós, compromès, amb mirada pròpia i més o menys lliure, exigent, rigorós, incòmode, que vetlla, abans que per cap altre, pels interessos del receptor, pot ser irreparable si el conjunt de la professió no hi fem front. Però com podem fer-hi front? Em permeto suggerir una resposta. Exigim-nos responsabilitats i protegim-nos, fem-nos imprescindibles.

Acreditar i consolidar el nou periodisme del futur vol dir fer-nos necessaris per la nostra qualitat basada en la utilitat, l'expertesa, l'honradesa, el rigor, l'eficiència i la confiança. És a dir, per la nostra responsabilitat. Els que som aquí, que fem informació del Barça, no podem demanar a ningú, ni als jugadors, ni als entrenadors, ni als gestors, ni als directius, que respectin unes regles del joc si nosaltres no respectem les nostres. I quan dic nosaltres, vull dir és clar també i sobretot les nostres empreses. El que sí que hem de demanar als esportistes i dirigents és que no vegin sistemàticament en qualsevol crítica o comentari de disconformitat una raó interessada fosca, inconfessable, corrupta. La directiva no és el Club. El Club som tots els socis i els seus dirigents han d'integrar l'acceptació crítica com una part de la garantia de joc democràtic basat en la llibertat d'expressió. El nostre és un ofici extraordinari que proporciona enormes gratificacions. Jo les he experimentades i li estaré agraït fins que em mori. El Barça és un club excepcional, únic, també a ell estic i estaré agraït. Crec honradament que tots nosaltres hauríem de saber estar a l'alçada que la grandesa del Club i del nostre ofici exigeixen.

Recentment, Albert Montagut ha estat promogut com a director de comunicació del Club i és un professional reconegut. Com a mínim fins ara. Seria interessant que entre tots plegats, més enllà del desànim i la desconfiança que planen, exploréssim si som capaços d'oferir un millor servei de comunicacions als socis i una millor informació als barcelonistes. És a dir, que, exercint una bona praxi professional periodística, comptéssim amb una millor acceptació crítica dels al·ludits. Això és bàsic. Ens hem de trobar en tot allò que afavoreixi aquests objectius, hem de col·laborar de manera lleial. No és una ingenuïtat això que dic. No és una afirmació còmoda de fer ara des d'aquí per algú que com jo podria veure's temptat de fer un discurs per quedar bé. No és el meu propòsit quedar bé. No he vingut aquí ni a quedar bé ni a donar lliçons de res a ningú. No es tracta d'això. Es tracta d'impedir que progressi aquesta espiral de malfiança i distanciament

> El periodisme s'ha d'exercir amb responsabilitat i els dirigents han d'acceptar la crítica

que, retroalimentada pels greuges argumentats per les parts, només serveix per perjudicar el Club, augmentar les tensions, empobrir els discursos públics i, per tant, empitjorar el servei que la societat i els barcelonistes esperen de nosaltres, de la directiva i dels gestors del Club, dels periodistes i de les nostres empreses. De nosaltres depèn. Només de nosaltres depèn assolir un marc de relacions respectuoses i responsables que ens permetin guanyar un futur millor amb rendiment informatiu per a tots els barcelonistes. Al cap i a la fi, és l'única cosa essencial, que el lector, oient, espectador, que el soci o seguidor, tingui ben cobertes les seves necessitats comunicatives.

President, si això que dic et sembla bé, compta amb mi. A tots els que sou aquí, moltes gràcies per escoltar-me i una salutació molt particular per als companys que hi estan treballant."

SERGI PÀMIES, GUANYADOR DE LA X EDICIÓ

F Arxiu FC Barcelona

La Fundació FC Barcelona i el Col·legi de Periodistes de Catalunya fallen des del 2004 la categoria de periodisme esportiu del Premi Internacional de Periodisme Vázquez Montalbán. L'objectiu és recordar permanentment la figura i l'obra de Manuel Vázquez Montalbán, periodista que va fer de l'ètica, el compromís social i l'autocrítica una constant en el seu exercici professional.

El mes de desembre passat el jurat va anunciar que en l'edició del 2013, la desena d'aquests premis, el guardó recau en Sergi Pàmies (París, 1960). El jurat va destacar que "al llarg dels anys, i a través de la literatura i el periodisme, Pàmies ha sabut interpretar el llegat de Vázquez Montalbán", a més de "preservar la seva herència intel·lectual i l'exercici d'un periodisme crític, profund i transversal".

Nascut a París el 1960, Sergi Pàmies Bertran és autor de nombrosos llibres, contes i novel·les i un dels analistes més reputats de la premsa del nostre país. Des del diari *La Vanguardia* i altres mitjans rellevants, Pàmies ha fidelitzat els seus textos amb els valors cívics i l'actitud vital que Vázquez Montalbán va introduir a la seva obra. Ha rebut importants premis per la seva tasca d'escriptor, com l'Ícaro, el Prudenci Bertrana, el premi de la Crítica Serra d'Or, el premi Ciutat de Barcelona, el Lletra d'Or i el premi Maria Àngels Anglada.

Els guardonats en edicions anteriors en la categoria de periodisme esportiu han estat:

2004 Patrick Mignon
2005 Joaquim Maria Puyal
2006 Juan Villoro
2007 Simon Kuper
2008 Candido Cannavò
2009 Ramon Besa
2010 Eduardo Galeano
2011 Santiago Segurola
2012 Nick Hornby

La nova Seu Social, inaugurada el 2013, acull l'Oficina d'Atenció al Barcelonista.

Un pas endavant en l'atenció al soci

La inauguració de la nova Seu Social, amb unes instal·lacions més àmplies i còmodes, i la posada en marxa de tot un seguit d'accions i serveis han permès que l'atenció als socis hagi fet un salt de qualitat en els últims anys

Anna Segura

La Seu Social del FC Barcelona es troba en la seva màxima ebullició en aquests primers mesos de l'any. La renovació dels carnets de socis centra la màxima atenció del personal de l'Àrea Social del Club durant aquest període. Però són moltes les consultes i els tràmits que es realitzen diàriament, no només de manera presencial, sinó també a través dels diferents canals que els socis tenen a la seva disposició.

Un dels objectius de les últimes temporades ha estat millorar el servei d'atenció al soci, oferint noves vies de contacte amb el Club, noves instal·lacions i una optimització dels serveis ja existents. Segurament la més visible ha estat la inauguració de la nova Seu Social, que aquesta primavera complirà el seu primer aniversari. Es tracta d'una instal·lació completament nova, ubicada a l'antic Palau Blaugrana 2, molt més còmoda i àmplia. S'ha guanyat espai per encabir la ja coneguda i consolidada Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB). Però també per a la resta d'oficines creades en els últims anys amb la voluntat de donar un servei més detallat a diferents col·lectius de socis del FC Barcelona, com és el cas de l'Oficina d'Atenció Especialitzada, que atén els socis amb una discapacitat i/o afectació de la seva mobilitat.

L'OAB 'on-line'

El mes de setembre del 2012 el Club va posar en marxa una nova secció de tràmits que permet des de casa tramitar gestions de socis de manera *on-line*, a través de l'adreça electrònica www.oabonline.cat. Aquest servei ofereix, entre altres coses, la possibilitat de modificar o recuperar el codi personal (PIN), canviar dades personals, demanar un duplicat de carnets i abonaments o fer gestions que fins ara s'havien de fer de manera presencial o per telèfon. Aquest nou servei ha provocat una reacció en cadena positiva que ha permès millorar la resta de serveis que el Club ja oferia, com és l'atenció presencial, telefònica i via correu electrònic. Aquests tres canals han reduït substancialment el nombre de socis atesos al llarg d'aquests últims quatre anys, ja que actualment els socis ja troben respostes a través de l'OAB *on-line*.

I fruit d'això s'ha millorat en eficàcia i rapidesa en l'atenció al soci, sobretot entre aquells que acudeixen a la Seu Social a fer qualsevol gestió i que han comprovat com el temps d'espera ha disminuït.

Així, en l'atenció presencial, s'ha passat de 43.642 socis atesos la temporada 2010/11 a 39.550 la 2012/13 i 22.358 en l'actual, però el temps mitjà d'espera en l'atenció s'ha reduït en gairebé dos minuts. En l'atenció telefònica, el servei ha passat del 78,76 % de socis atesos la temporada 2010/11, que van ser 242.233, al 84,50% (177.522 socis atesos) la temporada passada i al 89,90% (87.173 socis) en l'actual. I pel que fa a l'atenció via correu electrònic (total de correus contestats per temporada), l'evolució demostra que els tràmits *on line* a través de la web han permès agilitzar considerablement aquest servei: la temporada 2010/11 se'n van atendre 131.636, mentre que la temporada 2012/13 en van ser atesos 69.433, i en l'actual, la 2013/14, s'han atès 34.997 socis, i el temps mitjà de resposta s'ha mantingut en dos dies.

"DES DEL 2012 ES PODEN FER TRÀMITS A TRAVÉS DE L'OAB 'ON-LINE'"

El servei d'atenció telefònica és una peça fonamental a l'hora de donar respostes als socis.

A més de potenciar el lloc web del FC Barcelona com un bon espai perquè els socis facin alguns tràmits, des del Club també s'ha volgut reforçar l'atenció telefònica. Ja fa anys que el FC Barcelona disposa del telèfon de contacte, 902 1899 00, i que dóna resposta a qualsevol dubte que tingui la massa social del Barça. Conscients que aquest servei és també un punt bàsic i fonamental en la comunicació amb el soci, des de l'Àrea Social s'ha buscat que l'anomenat *call center* sigui un servei àgil i ràpid que doni resposta a totes les trucades en el termini de temps més curt possible. Ja se sap que hi ha moments puntuals en què hi pot haver un gran volum de trucades, la qual cosa pot provocar que se saturi el servei. Per això el FC Barcelona posa a disposició dels socis un servei telefònic d'autoservei en què, a través de la marcació de diferents opcions, poden rebre la informació més rellevant i actualitzada d'un tema puntual del FC Barcelona, informació sobre la venda d'entrades, el Seient Lliure, horaris i canals de televisió sobre els partits i entrenaments dels equips professionals del Club, així com informació d'accés a les instal·lacions blaugrana. De fet per a més comoditat s'aconsella consultar el lloc web del Club, www.fcbarcelona.cat, abans de posar-se en contacte amb el FC Barcelona a través del telèfon, ja que la informació està actualitzada al moment.

"EL CLUB TREBALLA A FONS PER MILLORAR L'ATENCIÓ ALS SOCIS"

A més dels canals presencials i telefònics, els socis també es poden posar en contacte amb el Club a través del correu electrònic oab@fcbarcelona.cat. S'ha comprovat que la presència de més serveis que donen resposta al soci de manera immediata i l'àmplia informació publicada al web del Club ha provocat un descens de correus electrònics. També influeix l'existència d'un calendari amb els processos que es porten a terme des de l'Àrea Social que són estacionals i repetitius, i per tant fa que els socis ja sàpiguen en quines dates es fa cada procés, com és la renovació del carnet de soci o l'abonament.

En els pròxims mesos es continuarà treballant per seguir millorant en l'atenció al soci. Hi ha dos projectes importants aquest 2014, que són un nou sistema de centraleta i un de gestió del correu electrònic.

ACTUALITZACIÓ DEL CARNET DE SOCI 2014

Com cada any durant aquests mesos el FC Barcelona duu a terme l'actualització dels carnets de socis, amb el cobrament de la quota. Aquelles persones que encara no l'hagin renovat ho poden fer de manera ràpida i còmoda al web del Club, www.fcbarcelona.cat, a l'apartat de socis, a través d'un servidor de pagament segur. I si es desitja també es pot fer a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista.

Els socis que no hagin actualitzat el cens hauran de recollir el carnet a l'OAB un cop efectuat el tràmit d'actualització de dades.

Soci Aleví
de 0 a 5 anys
Preu
41,50 euros

Soci Infantil
de 6 a 14 anys
Preu
87,50 euros

Soci Adult
majors de 15 anys
Preu
177 euros

Soci Sènior
Majors de 65 anys i que tinguin 40 anys d'antiguitat.
Preu
És un carnet gratuït, personal i intransferible.

F. Espín - FCB

El Barça de la proximitat

Les Jornades Socials de les penyes són una eina per fer pedagogia i practicar esport arreu del territori

F. Espín - FCB

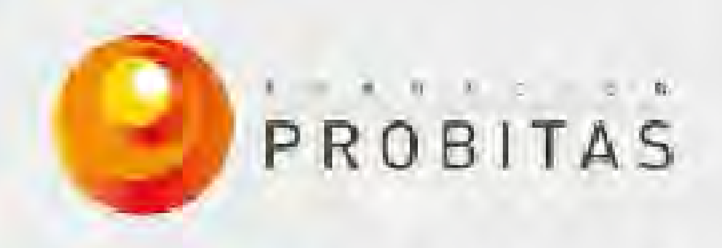
“ÉS UNA INICIATIVA PER APROPAR EL BARÇA AL TERRITORI I TAMBÉ ALS QUE MENYS POSSIBILITATS TENEN DE PODER GAUDIR DEL CLUB”
PAU VILANOVA

Míriam Nadal

Portar el Barça i els seus valors als barris, als pobles i als petits més vulnerables. Aquest és l'objectiu fonamental de les Jornades Socials de les penyes, organitzades pel Club –a través del seu departament de Penyes- i per la Fundació Probitas. “El penyista és absolutament solidari”, ens explica Pau Vilanova, cap de la Comissió Social del FC Barcelona. Conscients d'aquest tarannà compromès de les penyes, el Barça va engegar la temporada 2012/13 aquestes jornades amb una doble iniciativa: per una banda, xerrades per transmetre els valors fonamentals del Barça a pares i nens, i, per l'altra, entrenaments amb la “marca Barça”: duts a terme per tècnics o exjugadors de l'Entitat per als menuts d'entre 8 i 12 anys.
“És una iniciativa que sorgeix del nostre propi projecte, el de voler apropar el Barça al territori i també als que menys possibilitats tenen de poder gaudir del Club i de les seves instal·lacions”, detalla Vilanova. I és que, a més dels nens i nenes de les penyes i dels pobles que s'interessen per aquest projecte, també en són beneficiaris els 2.000 nens que Probitas ajuda amb beques menjador.
Les penyes i els penyistes són els millors ambaixadors del Barça al territori, els que més coneixen les necessitats dels seus barris, dels seus pobles i, en definitiva, de la seva gent. És per això que, quan el Club va engegar aquest projecte, va tenir molt bona acollida. “Sempre que es fan propostes com aquestes tenen molt èxit”, resumeix el màxim responsable de la Comissió Social.
De moment, Montmeló, Ceuta, Ontinyent, La Granada del Penedès o Andújar són alguns dels pobles i ciutats on s'han celebrat ja les Jornades Socials.
Una Jornada Social és, doncs, una matinal intensa formada per col·loquis a càrrec de gent del Club i, després, per esport per als petits. Les xerrades, en les quals participen pares i infants, són especials. Els encarregats de transmetre els valors del Barça són membres de l'Àrea Social, tècnics o exjugadors. Persones que donen missatges en profunditat als uns i els altres. Fan pedagogia.
En aquestes Jornades, cada penya i població practica l'esport que escull tenint en compte la disponibilitat de tècnics, les instal·lacions amb què compta, que hi hagi assistència mèdica i alimentària i sempre en coordinació amb el Club i Probitas.
“L'exemple i el mirall del primer equip de futbol és clau”, apunta Pau Vilanova. Jugar net, treballar en equip i fer de la humilitat una virtut; tot això fa possible que el Club pugui pregonar aquests valors: “El Barça és un estendard”.

EN L'ACTIVITAT HI PARTICIPEN TÈCNICS I EXJUGADORS DEL CLUB

El *feedback* dels pares quan viuen aquesta iniciativa és molt positiu. “Estan molt agraïts. S'adonen que a través de les Jornades Socials s'educa i s'explica no només què és el Barça sinó que s'aprofundeix. La resposta també és de perplexitat perquè no ens belluguem per ensenyar Copes d'Europa, sinó per difondre un missatge”, recorda Vilanova.
Si els pares estan contents de l'activitat, igual o més ho estan els nens i nenes que hi participen i reben els ensenyaments de professionals com Andrei Xepkin, Manolo Flores, Paco Clos o *Lobo* Carrasco, a banda dels tècnics de la casa de l'esport que es triï.
“El disseny ideal d'aquestes Jornades Socials és que sigui una matinal de xerrada i esport i acabar-la amb una Trobada de Penyes d'una zona o un aniversari d'una penya”, subratlla Pau Vilanova. D'aquesta manera, s'atrau els penyistes reunits per la trobada i els més petits, que comencen a endinsar-se així al món de les penyes.
Aquesta temporada, la 2013/2014, és la de la consolidació d'aquest projecte, i la propera, la de l'esclat. És una iniciativa complexa per satisfer tots els col·lectius i fer-ne la coordinació, però és una de les que aporta més satisfacció a l'Àrea Social.
Vilanova va assistir a les Jornades Socials que es van fer a Ceuta: “Va ser extraordinari en una ciutat singular amb cultura cristiana i musulmana. El Barça va servir de nexe d'unió entre les dues comunitats. Vam poder veure nenes musulmanes practicant handbol”. Per a ell, una fotografia a la memòria: la d'Andrei Xepkin abraçat a tota la canalla després de l'activitat.
I és que als pobles, als barris i a les penyes els agrada rebre el Barça a casa seva, i ho agraeixen. Es tracta de conèixer la cara blaugrana més enllà de l'esportiva: la social, la que serveix per transmetre sentiments i la que uneix. El Barça de la proximitat.

UNA COL·LABORACIÓ MOLT POSITIVA

Les Jornades Socials són una de les moltes iniciatives solidàries que porta a terme la Fundació Probitas. Des del 2012 que col·labora amb el Barça per fer més dolça la vida de nens i nenes que es troben en una situació molt vulnerable. Aquesta Fundació ajuda els infants desnodrits amb beques menjador. Un total de 2.000 nens i nenes, majoritàriament de la zona metropolitana de Barcelona, en són els beneficiaris. Són menuts amb risc d'exclusió social. Sumant esforços amb el Barça, s'aconsegueix un altre gran propòsit: fer-los somriure. La Fundació Probitas és una organizació privada sense ànim de lucre impulsada el 2008 per Grifols amb l'objectiu de millorar l'assistència sanitària en països amb escassos recursos utilitzant l'experiència i el coneixement de la companyia en el sector de la salut.

UNA EQUIPACIÓ PER SEMPRE

Quan els infants fan l'entrenament amb els tècnics del FC Barcelona, sigui de la modalitat o disciplina esportiva que sigui, ho fan amb una indumentària especial.
La samarreta amb el distintiu de les penyes del Barça i amb els logotips dels diferents esports. Aquesta samarreta, així com també uns pantalons i unes mitgetes, són per als petits esportistes. D'aquesta manera, no oblidaran mai l'experiència de la Jornada Social que s'haurà celebrat al seu poble o al seu barri de la mà de la seva penya.

MÉS INFORMACIÓ penyes@fcbarcelona.cat I telèfon 902189900

Troba la teva penya!

BARCELONÈS EST

Anna Segura

Continuem amb el recorregut iniciat en l'últim número de la REVISTA BARÇA per conèixer les penyes del FC Barcelona. I ho fem descobrint una nova zona, de les 30 en què es divideixen territorialment les 1.354 penyes que té el Club.
En aquesta ocasió ens endinsem dins la zona de Barcelonès Est, que aglutina 43 penyes amb 4.137 penyistes adscrits. Aquestes agrupacions, que tenen el Barça com a vincle d'unió, amaguen un munt de curiositats més que les fa particulars.

JUNTA DIRECTIVA

Amb l'objectiu de dinamitzar el col·lectiu i fer-lo més efectiu, cada zona té una junta directiva formada per alguns dels presidents de les penyes del territori. Amb aquest òrgan de govern es busca facilitar les relacions amb el FC Barcelona i el diàleg entre les penyes. Aquests són els membres de la junta directiva de la zona *Barcelonès Est*.

President Jordi Gonzàlez Monturiol
Vicepresident Pere Razzauti Domínguez
Vicepresident Angel S. Pérez Martín
Vicepresident Salvador Pons Negre
Vicepresident Vicenç Sarmiento Lázaro
Vicepresidenta Marta Sol Rico
Secretari David Angulo Díez
Tresorer Ricard Palau Subirats
Vocal Joaquim Paulí Martínez
Vocal Alfredo López López
Vocal Xavier Gimeno Dols
Vocal Francesc Subirats Gómez
Vocal Sergi Mas Coelho
Vocal Joaquim Díaz Pacho
Vocal Jaume Tomillero Cabot
Vocal Enric Atencia Farreras

UNA PENYA DINS UNA ENTITAT HISTÒRICA

La **PB Foment Martinenc** no només és històrica, ja que va ser creada el 1955, sinó que també ho és perquè està vinculada a aquesta entitat que va néixer el segle XIX. Molt arrelada al barri barcelonès de Sant Martí de Provençals.

CASTELLS DE COLOR BLAUGRANA

La **Penya Barcelonista Castellers de Barcelona** és la primera i única penya integrada dins una colla castellera. Va participar en la primera edició de la Festa Barça, a l'estiu del 2011, on va aixecar castells el dia de la inauguració.

CAP AL CAMP NOU AMB AUTOCAR

És curiós que una penya del Barça amb seu a Barcelona es desplaci al Camp Nou amb autocar. N'hi ha una que n'organitza i és la **Penya Barcelonista del Poblenou**.
I és que la vocació de servei és un dels seus pals de paller.

BARÇA I SOLIDARITAT

La Penya Barcelonista Districte XXVII és al barri de la Sagrera i es caracteritza per la seva vessant solidària. Un dels objectius és fomentar la participació dels joves dins la penya i el barri.

EN AQUESTA ZONA TAMBÉ HI PODEU TROBAR...

La **PB La Toga Blaugrana** està creada pels membres de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats.
La **PB Xavi** està dedicada al *6* del Barça i busca fomentar la pràctica de l'esport amb el jugador com a referent.
La **PB d'Empleats d'Aigües de Barcelona** va ser fundada pels seus treballadors el 1995.

ZONA 2 · BARCELONÈS EST

4	PENYA BARCELONISTA BARCINO
5	PENYA BARCELONA BARCELONETA
8	PENYA BARCELONISTA CINC COPES
14	PENYA BLAUGRANA FOMENT MARTINENC
24	PENYA BARCELONISTA POBLE NOU
31	PENYA BARCELONISTA VILLAVERDE
39	PENYA BLAU-GRANA DE BADALONA
76	PENYA BARCELONISTA SANT JUST
77	PENYA BARCELONISTA SANTA COLOMA DE GRAMENET
242	PENYA BARCELONISTA GOL 3.000
280	PENYA BARCELONISTA BON PASTOR
315	PENYA BARCELONISTA CONGRES
357	PENYA BARCELONISTA SANT ADRIÀ DE BESÒS
368	PENYA BARCELONISTA DE BARCELONA
505	PENYA BARCELONISTA DE BASQUET
506	PENYA BARCELONISTA PEP VENTURA
570	P. BLAUGRANA CULES DE LA VILA DE GRACIA
606	PENYA BARCELONISTA WEMBLEY 92
624	PENYA BARCELONISTA DE BUFALÀ
641	PENYA BLAUGRANA TRINITAT VELLA
704	PENYA BARCELONISTA TEIXONERA
802	PENYA BARCELONISTA "LA GUINEU"
812	PENYA BARCELONISTA CAN BARO
936	PENYA BARCELONISTA EMPLEATS AIGÜES DE BCN (AGBAR)
1126	PENYA BARCELONISTA 100 x 100
1246	PENYA BARCELONISTA BADALONA-MAR
1280	PENYA "LA TOGA BLAUGRANA"
1304	PENYA BARCELONISTA "JOHAN"
1320	PENYA BARCELONISTA "CENTENARI" DE BARCELONA
1411	PENYA BARCELONISTA "SPEED 58"
1505	PENYA BLAUGRANA CIUTAT MERIDIANA
1516	PENYA BARCELONISTA DEL TAXI ZF
1543	PENYA BARCELONISTA ESPERIT BLAUGRANA
1577	PENYA BARCELONISTA "MAI POR"
1587	PENYA BARCELONISTA DISTRICTE XXVII
1631	PENYA BLAUGRANA COR CULÉ
1802	METAL CLUB BARCELONA
1883	PENYA BLAUGRANA "PIRATA" DE GRACIA
1951	PENYA BLAUGRANA XAVI
1971	PENYA BLAUGRANA CAN PEGUERA
2017	PENYA BLAUGRANA CASTELLERS DE BARCELONA
2068	PENYA BLAUGRANA DEL ROSER
2097	PENYA BARCELONISTA NOVA LLOREDA

Beta-Disc

Sobre aquesta línia, una imatge panoràmica de la nova planta de l'establiment (antiga Sala París). Sota l'article, la planta principal i la inferior, que també han experimentat canvis.

La nova FCBotiga Megastore, tota una experiència blaugrana

L'ampliació de l'establiment ubicat al recinte del Camp Nou ha comportat una revolució tecnològica que l'ha convertit en la millor botiga del món

Robert Güell

Les samarretes del Barça es poden veure a tots els racons del planeta. Es poden comprar en tota mena de botigues, per Internet o a través dels punts de venda oficials del FC Barcelona. Cap establiment, però, garanteix una experiència blaugrana com la que es pot viure a la nova FCBotiga Megastore, ubicada en el mateix recinte del Camp Nou. La seva voluntat és ser més que un simple establiment, tot potenciant la personalització del producte i, amb una tecnologia d'allò més innovadora, provocant que el client gaudeixi de la millor botiga del món.

El principal punt de venda dels productes oficials del Barça va viure fa dos mesos una profunda reforma. Va guanyar una tercera planta (l'antiga Sala París) i va incorporar diversos elements tecnològics que provoquen que ningú es quedi indiferent. De fet, és habitual que els clients, pocs segons després d'entrar a la botiga, no tardin a desenfundar el seu telèfon mòbil per immortalitzar les seves sensacions. És el cas del sud-coreà Lee Kyung Jod. Aquest jove de 21 anys va estar de turisme a Barcelona el mes de gener passat i no va deixar perdre l'oportunitat de visitar el Camp Nou. Quan va entrar a l'FCBotiga Megastore no va tardar gens ni mica a fer una imatge panoràmica de la planta central de la botiga, presidida per una pantalla de grans dimensions. "He fet la foto per ensenyar que he estat aquí als meus amics i a la meva família", detalla Kyung Jod, un declarat fan blaugrana que reconeix que la botiga és "molt diferent" de les que hi ha a Corea del Sud i "la millor en què he estat mai".

A part de guanyar 500 m² amb una tercera planta superior, l'FCBotiga Megastore –que va ser inaugurada el 18 de desembre passat–, ha incorporat elements innovadors i únics en comerços. Per exemple, amb el nou sistema de personalització de samarretes, aquestes arriben pràcticament fins a la mà del comprador.

Germán Parga - FCB

La samarreta de la senyera és la més venuda.

Així li va succeir a Carlos, un veí de la localitat argentina de Còrdova que, aprofitant les seves vacances a Barcelona, no va poder resistir-se a entrar a una botiga "molt ben organitzada" i que defineix també com a "molt bonica i variada". Carlos és seguidor del Boca Juniors, mentre que la seva dona és del River Plate, fet que provoca discussions futbolístiques. No van discutir, però, per escollir que el millor souvenir

per al seu nét seria la samarreta de la senyera. Òbviament, amb el nom de Messi i el '10' a l'esquena.

A la botiga blaugrana més gran del món no només es poden comprar samarretes de futbol. Les seccions del Club també disposen del seu espai i, a part de poder adquirir productes tan variats com un braçalet de capità, botes de futbol, crispetes dels colors del Barça, tasses o un trencaclosques, el client també pot personalitzar la seva compra. Abans de la inauguració, l'FCBotiga Megastore ja era considerada un establiment 2.0. Ara, però, s'ha modernitzat encara més i, des de la mateixa botiga, el client pot fer-se una fotografia amb la seva nova samarreta de temàtica blaugrana i compartir-la a les xarxes socials.

Durant la llarga estona en què el visitant pot recórrer les tres plantes i els 2.100 m² de l'establiment, fans blaugrana com Lee Kyung Jod poden escoltar per megafonia l'himne del Barça, les alineacions de Manel Vich o les narracions de gols històrics. I és que la botiga principal del FC Barcelona no és un comerç on entrar, comprar i marxar. És un espai 100% Barça, on el barcelonista gaudeix de tota una experiència blaugrana i s'hi sent com a casa. Com al Camp Nou.

> "ÉS LA MILLOR BOTIGA EN QUÈ HE ESTAT MAI", DIU EL SUD-COREÀ LEE KYUNG JOD

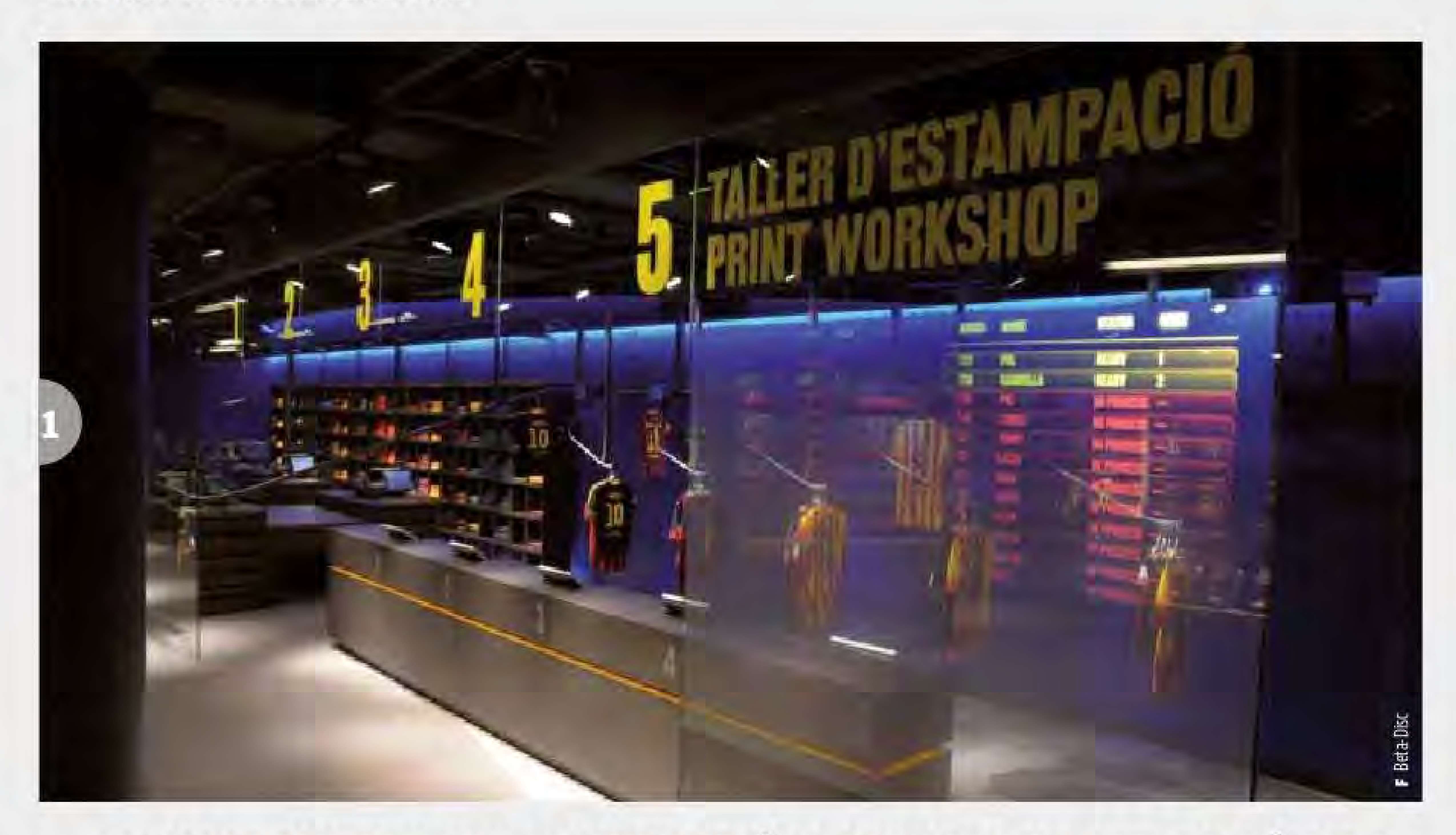

F Germán Parga - FCB

Els treballadors de l'FCBotiga Megastore han de tenir un bon coneixement, com a mínim, de català, castellà i anglès.

LA GLOBALITAT DEL BARÇA, SEMPRE PRESENT

La majoria de les persones que visiten l'FCBotiga Megastore són turistes. És difícil trobar un moment en què no hi hagi cap estranger comprant una samarreta. El Barça és un club global, conegut a la majoria de racons del planeta. Això fa que ciutadans d'arreu del món facin milers de quilòmetres per viure el sentiment culer en primera persona: presenciar un partit al Camp Nou, visitar el Museu i, com a colofó final, endur-se de la botiga un record que demostri la seva estada a la casa del barcelonisme. La imatge i el tracte que dóna el Club a aquests visitants és molt important, ja que en molts casos els treballadors de la botiga són les primeres persones amb qui els fans blaugrana poden interactuar. Per tant, un bon nivell de català, castellà i anglès és imprescindible. Els coneixements de rus, àrab o japonès són, cada dia que passa, més valorats. A la botiga més gran del FC Barcelona hi treballen durant tot l'any unes 120 persones, mentre que a l'estiu, amb l'arribada de les vacances, aquesta xifra pot ampliar-se fins als 300.

F Bera-Disc

1

F Beta-Disc

EL VOCABULARI DE LA BOTIGA MÉS INNOVADORA I TECNOLÒGICA

2

F Beta-Disc

3

F Miguel Ruiz - FCB

L'FCBotiga Megastore ha incorporat elements electrònics i nous espais que fan que l'establiment sigui una referència mundial en el món del comerç i ja superi la dimensió 2.0. A continuació repassem el vocabulari que recull algunes de les principals novetats que presenta la principal botiga blaugrana.

PRINT LAB O TALLER D'ESTAMPACIÓ
Les samarretes més venudes són les de grans estrelles com ara Messi, Neymar o Iniesta. No obstant, qui desitgi tenir una samarreta del primer equip de futbol personalitzada pot veure, amb els seus propis ulls, com uns treballadors inscriuen el nom i el dorsal seleccionat. Un cop tot està enllestit, un sistema mecanitzat condueix la samarreta pràcticament fins a la mà del comprador (1).

MAKE IT BARÇA O FES-T'HO BARÇA
La personalització en estat pur. Si el client vol un polo blaugrana, pot fer que aquest sigui únic al món. Amb el Fes-t'ho Barça (2), es pot escollir el color dels botons o quin escut de temàtica blaugrana es desitja. En pocs minuts, la peça escollida estarà llesta i els colors blaugrana es podran lluir amb un estil més casual.

DIGITAL LOCKERS O CASELLES DIGITALS
N'hi ha 10, repartits entre les tres plantes. Són pantalles tàctils d'última generació que disposen d'un funcionament similar al dels caixers automàtics. Sense fer cues, permeten personalitzar la samarreta de futbol que es vol adquirir i, automàticament, al Print Lab comença el procés d'impressió. Javier Mascherano, a la inauguració, va ser el primer a provar aquest innovador sistema.

TEE WALL
Un mur ple de samarretes originals, amb diferents dissenys inspirats en el barcelonisme. Això és el que un es troba quan puja a la tercera planta a través de les escales mecàniques. Les camisetes estan exposades de tal manera que és ben fàcil diferenciar els models i no tenir dubtes a l'hora d'escollir la samarreta que més agrada.

VIDEOWALL
És el primer impacte visual que el visitant experimenta quan entra a l'establiment per l'entrada principal. Una pantalla de leds de 16 metres de llargada en la qual s'exposen vídeos, fotografies i estadístiques de les estrelles del Barça. Provoquen que més d'un decideixi aturar-se una bona estona i gaudir de les imatges.

4

F Beta-Disc

5

F Beta-Disc

CHANDELIER
Des del punt de vista arquitectònic, no deixa indiferent ningú. A través del forat circular que uneix les tres plantes, hi pugen i baixen un seguit de plaques en les quals s'hi pot llegir la lletra de l'himne del Barça (4).

ESPAI FEMENÍ I PER ALS PETITS ATLETES
A la nova planta s'hi ha incorporat una zona on guanya protagonisme la roba específica per a les dones i els petits atletes. A partir d'ara, comprar una samarreta del Barça per a dona és menys difícil (5) i també es pot trobar una col·lecció més extensa per als nens. Els èxits de l'equip femení són un exemple d'esforç i les futbolistes hi són presents, amb pòsters gegants a les parets.

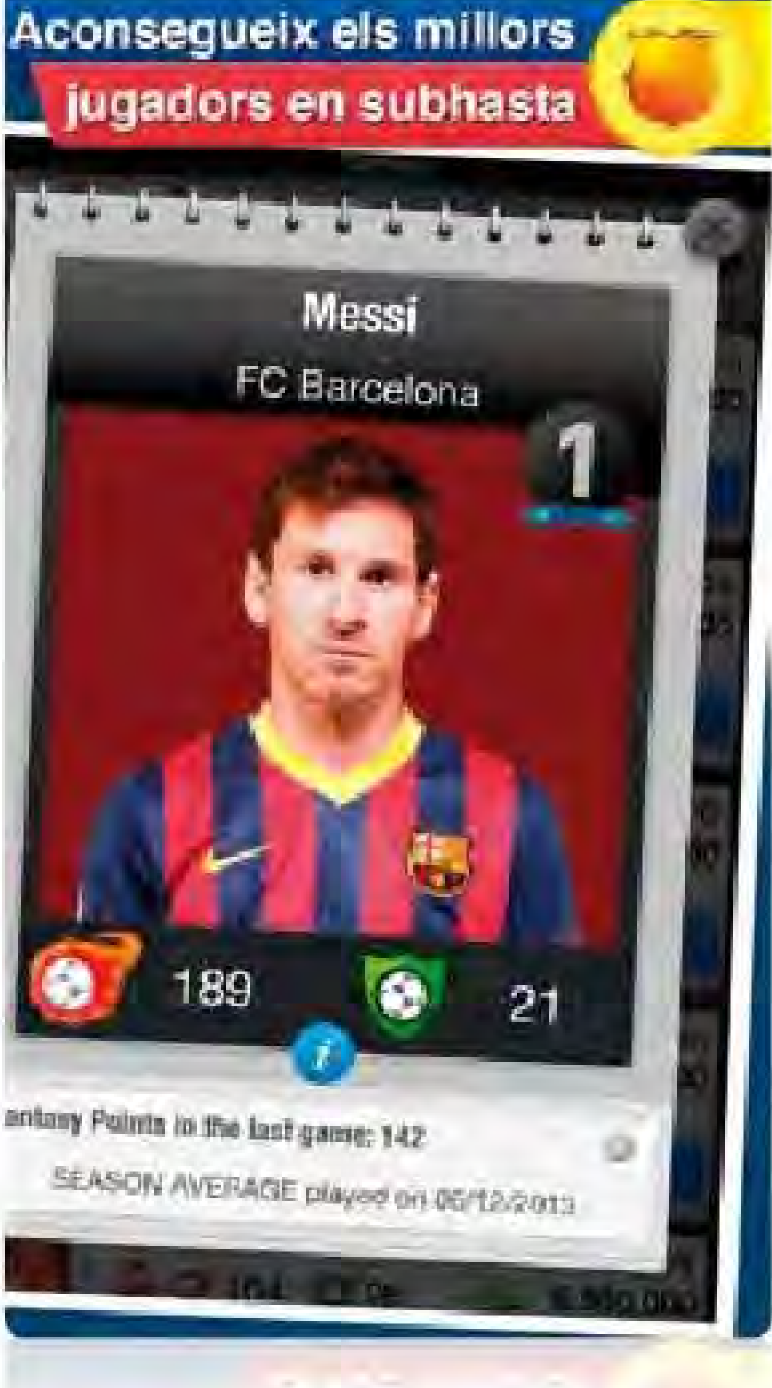

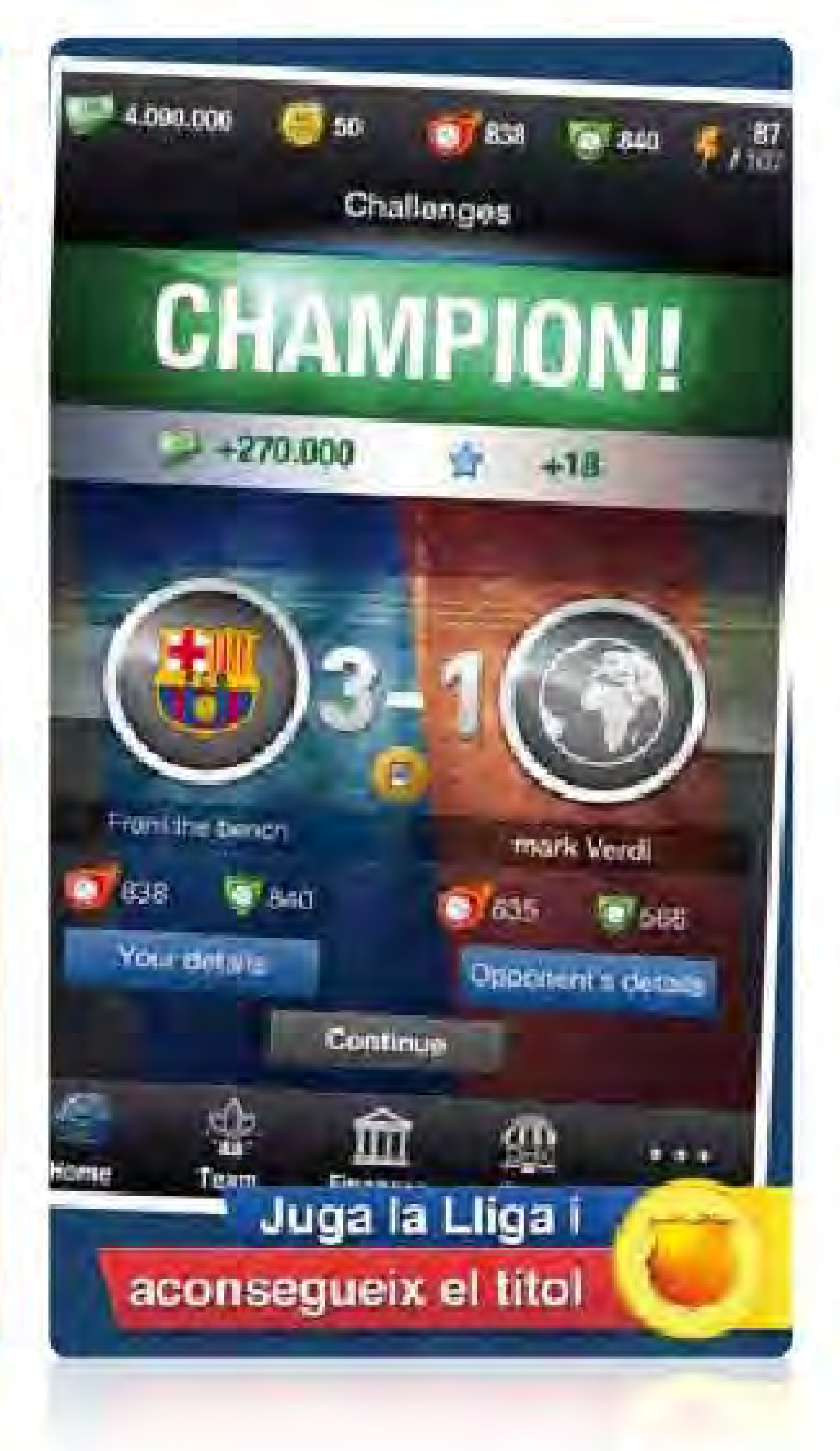
Vols ser l'entrenador del Barça?

Ja està disponible FC Barcelona Fantasy Manager 2014, l'aplicació gratuïta que et permetrà dirigir el conjunt blaugrana com si en fossis l'entrenador

Roger Bogunyà

Si t'agrada fer d'entrenador, FC Barcelona Fantasy Manager 2014 és el teu joc. L'aplicació, una evolució de la versió de fa un any, et permetrà dirigir l'equip blaugrana com si en fossis l'entrenador. Hauràs de fer jugar els teus millors futbolistes, fitxar-ne de nous i entrenar-los perquè les seves puntuacions de defensa i atac siguin les més altes possibles, cosa que t'ajudarà a guanyar els teus rivals quan t'hi enfrontis en els tornejos i les Lligues que hi ha disponibles.

Arrencaràs el joc, de descàrrega gratuïta, rebent un equip format majoritàriament per jugadors reals del FC Barcelona. El teu repte inicial serà el d'intentar gestionar de la millor manera possible els diners i els escuts virtuals dels quals disposaràs. També podràs fitxar nous empleats perquè t'ajudin a fer progressar els Puyol, Xavi, Messi i companyia.

Quan et vegis preparat podràs començar a enfrontar-te a equips de tot el món. Amb FC Barcelona Fantasy Manager 2014 l'aspecte social és totalment global. Existeix la possibilitat d'interactuar amb usuaris de tot el món de diferents equips, reptar els teus amics i demostrar que ets el millor mànager.

Les novetats més destacades respecte a la versió del 2013 són les competicions de Lliga incloses, l'opció de poder aconseguir escuts mitjançant missions, la subhasta de jugadors, la possibilitat de seguir en directe els teus partits de Lliga i una nova forma d'entrenament més dinàmica, entre d'altres.

Abans de començar a jugar cal saber que la puntuació de cadascun dels teus futbolistes estarà condicionada per la seva actuació a la vida real. Els punts en defensa i atac d'un jugador seran més alts o més baixos en funció de si ha guanyat, empatat o perdut amb el seu equip. També influirà si el seu conjunt ha encaixat gols o si n'ha marcat, i si ha estat titular o no.

El FC Barcelona Fantasy Manager 2014 no s'atura. En properes edicions està previst augmentar encara més la capacitat d'interacció amb els teus amics i afegir funcionalitats que et permetin seguir ampliant les teves capacitats com a mànager. Què estàs esperant a convertir-te en el nou ídol de l'afició culer?

- El joc està disponible per a dispositius amb sistema operatiu iOS* i Android
- L'aplicació es pot descarregar des de l'AppStore Google Play i Amazon.
- Idiomes: Català, castellà, anglès, alemany, portuguès i italià
- *Requereix iOS 6.0. o posterior. Optimitzat per a iPhone 5

EL MOMENT
L'entrenament de portes obertes al Miniestadi va ser tot un èxit. Els aficionats van gaudir del hat-trick de Messi i els autògrafs dels cracs blaugrana. · Miguel Ruiz - FCB

DESCOMPTES PER A SOCIS -5 %* -10 %**

*Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials. **http://shop.fcbarcelona.com

1. PARAIGÜES NEN 10 €
2. BUFANDA BLAVA 18,90 €
3. BANDANA POLAR 26,90 €
4. PARAIGÜES ADULT 15 €
5. GORRA LLANA 15,90 €
6. GORRA NADÓ 9 €
7. CONJUNT NADÓ 21,50 €
8. BUFANDA GRANA 18,90 €
9. BOTES D'AIGUA NEN 22 €

Preu de venda recomanat.

“Vam fer el ‘Copa, Lliga i Champions’ sense tenir ni idea de futbol”

L’Òscar Dalmau és una de les cares i les veus més conegudes del nostre país. Juntament amb el seu alter ego, l’Òscar Andreu, va compondre el famós himne del triplet per al ‘Crackòvia’

F Germán Parga - FCB

Òscar Dalmau és un comunicador polifacètic, però la faceta en la qual es troba més còmode és en la de guionista.

Ketty Calatayud

Inconfusible amb les seves ulleres de pasta mida XXL, l’Òscar Dalmau arriba cada setmana a les llars de milers de catalans a través dels programes d’*El gran dictat* a TV3, *La competència* a RAC 1, posant veu al *Caçador de bolets* i els anuncis que ensenyen a reciclar bé.

Fa poc, el 21 de gener, va ser el seu aniversari i va fer 40 anys. Com se sent? Va rebre algun regal que li fes especial il·lusió?

Em sento igual que amb 39, la veritat. Ho he celebrat, però tampoc especialment. He viscut ja més anys dels que segurament viuré. No sóc gaire amant dels regals d’aniversari, i tampoc sóc gaire detallista.

Es va llicenciar en Comunicació Audiovisual, després de deixar la carrera de periodisme, però és un comunicador molt polifacètic: locutor, guionista, presentador de ràdio i televisió, humorista, home anunci, melòman, punxadiscos... A vostè com li agrada definir-se?

Com a mamífer. Crec que ho engloba tot.

I en quina d’aquestes facetes el mamífer Òscar Dalmau se sent més còmode?

En la de guionista. M’he guanyat la vida sempre escrivint guions. Ara a la ràdio no escric tant perquè tenim un equip, però sempre acabes revisant el guió i reescrivint el que no t’acaba d’agradar. He escrit guions per a l’Antoni Bassas a Catalunya Ràdio, per al Manel Fuentes, per a la Júlia Otero a Onda Cero, per al *Polònia*, per al *Crackòvia*...

Per al ‘Cràckòvia’? Què l’inspirava per escriure del Barça?

Vaig patir perquè el primer que li vaig dir al Toni Soler és que no tinc ni idea de futbol. Però després t'adones que el de menys és entendre de futbol, perquè al final et toca escriure un esquetx sobre dos jugadors, un de llest i un de tonto, i bàsicament són sempre paràmetres que pots escriure sense ser un gran entès. Per exemple, amb l'Òscar (Andreu), quan escrivíem guions a quatre mans, vam fer la cançó *Copa, Lliga i Champions*. I, si te n'adones, el tio que sap de futbol no l'hauria escrit així. Nosaltres vam tenir la xamba que no en teníem ni idea i vam fer *Copa, Lliga i Champions*, però l'ordre més lògic era *Lliga, Copa i Champions*, perquè aquell any el Barça anava molt per sobre dels rivals i guanyaria abans la Lliga que la Copa, que venia al final de la temporada. El Toni Soler ens va canviar tota la cançó però ens va respectar el que va acabar sonant més, que és la tornada del *Copa, Lliga i Champions*.

D'on li ve ser del Barça?
A casa, el meu pare, el Ramon Dalmau, sempre ha estat del Barça, li agrada el futbol

"DES DE SEMPRE HE SEGUIT MÉS EL BÀSQUET BLAUGRANA QUE EL FUTBOL. SÓC DE L'ÈPOCA DELS SOLOZABAL, EPI, AUDIE NORRIS, JIMÉNEZ... I FLIPAVA"

i els esports en general. És el prototius del mascle que s'empassa tot l'esport que fan a la tele el cap de setmana. De petit recordo que em van regalar una pilota signada pels jugadors del Barça, i especialment recordo la signatura del Covelo, que era el tercer porter. Pensava que me l'havien signat per a mi però després vaig descobrir que a la botiga hi havia moltes pilotes com la meva amb les signatures serigrafiades.

M'han dit que és més 'basquetbolero' que 'futbolero'...
Sí. Els meus pares em van apuntar de petit a bàsquet i de sempre he seguit més el bàsquet blaugrana que el futbol. Més que res perquè em coneixia el reglament, perquè he jugat durant molts anys al Sant Medir del barri de Sants-La Bordeta. A la meva època jugava el Michael Jordan a l'NBA, el Magic Johnson, i al Barça era l'època dels Solozabal, Epi, Sibilio, Jiménez, Audie Norris... I flipava bastant. No em perdia el *Basquetmania*, amb el Canut i Robirosa, que trobo que amb el Solozabal formen un tàndem bestial. Després, quan per raons de drets ho van deixar d'emetre TV3 i TVE, ja vaig perdre el contacte amb el bàsquet.

Així, rosset, quan era petit devia semblar el Schuster...
Sí, era ros, però de petit no tenia bigoti encara... De petit em deien Tristan, que era

F Germán Parga - FCB

el fill dels veïns dels Roper, la coneguda parella de la sèrie britànica. Era un nen rosset amb cabells de casc i amb ulleres.

Des de quan porta ulleres?
Des que tenia 5 o 6 anys... Després hi va haver una època, potser coincidint amb la universitat, que me les van treure, però després no hi veia bé de lluny i em van dir que era miop. Per a mi portar ulleres no és un problema; és més, per a mi és un complement estètic, dels pocs que tenim els homes a l'hora de vestir.

Quantes en té? El model que porta ara deu tenir història...
Potser en tinc quatre o cinc a casa. Sempre havia portat ulleres petitetes, que no es veiés la muntura, fins que en un moment donat me'n vaig cansar i vaig anar totalment a l'extrem contrari. Vaig veure aquestes ulleres en una òptica a París, me les vaig emprovar i les vaig trobar molt divertides, però no tenia pebrots de comprar-me-les i em vaig comprar el mateix model però una mica més petit. Però al Nadal, ara deu fer

"VAIG PORTAR AQUESTES ULLERES UNA SETMANA NOMÉS PER CASA FINS QUE NO VAIG ESTAR SEGUR D'ATREVIR-ME A BAIXAR AL CARRER"

uns set anys, la meva dona s'ho va manegar per parlar amb l'òptica i em va regalar aquestes ulleres. I vaig estar una setmana portant-les només per casa fins que no vaig estar segur d'atrevir-me a baixar al carrer.

Com porta això de la fama, que el mirin constantment quan entra en algun lloc, com si fos un futbolista?
Es porta... Però m'agradaria passar més desapercebut. Tota la meva vida professional m'he dedicat a escriure guions, i com a guionista has d'observar. M'agrada molt mirar la gent per treure idees per als personatges, però d'ençà que comences a sortir a la tele l'observat ets tu, i això condiciona. El punt aquest més quotidià canvia, però per sort la gent és educada.

Fa 'El gran dictat' des del 2009. Quant de català ha après gràcies al programa?
Diria que molt, però encara no el suficient per parlar bé, i mira que jo he estat escolaritzat en català, i he anat a la universitat en català, però t'adones realment de com de contaminat està pel castellà. Molt poca gent el parla realment bé. Quan et poses davant d'un micròfon has d'intentar parlar el millor possible. Recordo que el Puyal ens va dir un dia que féssim l'esforç de trobar sempre la paraula correcta perquè així després no costaria fer-ho quan tinguéssim un micro o una càmera davant. I vaig pensar que era

un bon truc. Jo, és clar, sóc de Barcelona, sóc un pixapins i el meu català no acaba de ser depurat, però intento parlar-lo bé en la mesura del possible.

Crear un programa diari com 'La Competència', premiat amb un premi Ondas, deu ser un desgast creatiu molt gran per molt que compti amb l'ajuda de l'Òscar Andreu.

Vam començar a fer *La Competència* també el 2009, ja fa uns quants anys, però això de la ràdio diària no em ve de nou perquè des que vaig sortir de la facultat, el 95 o el 96, ho he fet sempre. Ho porto incorporat en el xip obrer. És veritat que hi ha dies de tot, que estàs més depre o no tan inspirat, però el més difícil és trobar una estructura que funcioni, i un cop la tens, omplir-la és com qui fa càntirs, un cop domina la tècnica te'n podrà fer tants com vulgui. Entra un punt creatiu però també hi ha una feina d'ofici de l'humor.

La música i els anys 60 són dues de les seves grans passions. Se sent un 'chico yeyé'?

És veritat que l'estètica dels 50 i 60 en mobiliari, en disseny gràfic, arquitectura, en la música... m'interessa molt. Vaig començar escoltant molt hip-hop i vaig descobrir el jazz clàssic, i amb el pop em passa el mateix. De grups d'ara no estic al cas, només conec els que porten vint anys de carrera. Hi ha una quantitat de música que no te l'acabaràs ni en 26 vides. A mi m'agrada molt l'acompanyament orquestral. És fantàstic poder escoltar un twist o un txa-txa-txa acompanyat d'una orquestra. En el moment que canvies vint violins per un teclat que et fa el so d'un violí, ja no és el mateix.

L'Òscar de petit? No, és el Tristan, el fill dels veïns dels Roper, com li deien de petit perquè s'hi assemblava molt.

F Germán Parga - FCB

L'Òscar Dalmau, en un dels estudis de RAC 1, on cada dia fa el programa *La Competència*, amb el qual va guanyar un Ondas.

QATAR AIRWAYS
BARCELONA
Qatar Airways, l'aerolínia 5-estrelles, es sent orgullosa del patrocini del FC Barcelona. Reunint als aficionats de tot el món. qatarairways.com/fcbarcelona

QATAR AIRWAYS القطرية
FCBARCELONA
GLOBAL MAIN PARTNER
QATAR AIRWAYS القطرية
World's 5-Star airline

Leo Messi, segon classificat en el FIFA Pilota d'Or 2013

Leo Messi va acabar segon en la classificació del FIFA Pilota d'Or 2013. El jugador blaugrana, guanyador del premi durant les últimes quatre edicions i entre els tres finalistes en les últimes set, va ser superat pel jugador del Reial Madrid Cristiano Ronaldo. El crac argentí va obtenir el 24,72% del total dels vots, mentre que Ronaldo en va sumar el 27,99% i Ribéry, tercer classificat, el 23,36%. Aquest percentatge de Messi és el més alt d'un segon classificat des que es van fusionar el FIFA World Player i la Pilota d'Or de France Football el 2010. Tot i aquesta segona posició, Leo Messi segueix sent el futbolista amb més Pilotes d'Or de la història, superant les tres assolides per Michel Platini i Johan Cruyff.
Els també blaugranes Neymar Jr i Andrés Iniesta van aconseguir la cinquena i sisena posició, respectivament. Precisament Iniesta, juntament amb Dani Alves, Xavi Hernández i Leo Messi van formar part del FIFA/FIFPro World XI 2013, un equip triat a través de les votacions de més de 50.000 futbolistes de tot el món. Amb quatre jugadors dels onze, el Barça va ser per vuitè any consecutiu el club amb més representants en l'alineació.

Tito Vilanova, millor entrenador de la temporada 2012/13

En la Gala dels Trofeus del diari *Marca*, Tito Vilanova va ser guardonat amb el trofeu Miguel Muñoz al millor entrenador de la temporada 2012/13. El president Sandro Rosell i Carles Rexach van ser els encarregats de fer entrega del trofeu al tècnic blaugrana en un acte de caràcter privat. En aquesta gala Leo Messi va ser premiat amb el trofeu Pitxitxi com a màxim golejador de la temporada. L'astre argentí va marcar un total de 45 gols.

Premi a la fidelitat a uns colors

En uns actes celebrats a l'Auditori 1899, 1.014 socis van rebre el reconeixement pels seus 25 anys formant part del Club. Atesa la gran quantitat de socis que aquest any rebien aquest reconeixement, les insígnies d'argent van ser lliurades en tres dies diferents. Els encarregats de lliurar aquesta distinció de fidelitat a uns colors van ser el vicepresident social, Jordi Cardoner, i els directius Pilar Guinovart, Eduard Coll i Josep Ramon Vidal-Abarca.

L'LFP PREMIA LEO MESSI I ANDRÉS INIESTA

La Lliga de Futbol Professional (LFP) va lliurar els premis als millors futbolistes de la temporada passada. Messi va ser escollit millor jugador i millor davanter de la Lliga passada, mentre que Iniesta va ser triat millor centrecampista ofensiu.

L'ESPAI MEMORIAL, EN MARXA

Durant el mes de gener, el FC Barcelona va posar en marxa l'Espai Memorial amb un columbari provisional al cementiri de Les Corts amb capacitat per a prop de 500 urnes i que s'ubicarà en un futur al mateix Camp Nou.

TITO VILANOVA I EL BARÇA D'HANDBOL, GUARDONATS

El FC Barcelona va ser un dels protagonistes de la 17a Festa de l'Esport Català. L'entrenador Tito Vilanova va rebre el Premi Esperit Esportiu i la secció d'handbol blaugrana va ser guardonada amb el Premi Millor Equip Masculí.

T Xavier Catalán F Miguel Ruiz - FCB, Germán Parga - FCB i Víctor Salgado - FCB

Iniesta i Bartra renoven els seus contractes

Andrés Iniesta va signar el nou contracte, que el vincula amb el Club fins al 30 de juny del 2018. Iniesta finalitzava contracte el 2015 i amb aquesta ampliació fins al 2018, el migcampista blaugrana compliria més de mitja vida al Barça. Hiva arribar el 1996, quan només tenia 12 anys, i de complir-se aquest nou contracte estaria lligat a l'Entitat un total de 22 anys, fins que en tingui 34. El FC Barcelona també va arribar a un acord amb Marc Bartra per a la renovació del seu contracte, que finalitzava el pròxim 30 de juny, i que s'amplia fins al 30 de juny del 2017.

Els jugadors del FC Barcelona reben els nous cotxes d'Audi

Audi, patrocinador del FC Barcelona, va lliurar els nous cotxes oficials a tots els components de la plantilla del primer equip de futbol i al tècnic Tata Martino. En aquest acte, que va comptar amb la presència del vicepresident esportiu, Josep Maria Bartomeu, el directiu Eduard Coll, el director esportiu Andoni Zubizarreta, el director d'Audi Espanya, Guillermo Fadda, i el president de Volkswagen-Audi Espanya, Ludger Fretzen, l'equip ha participat en l'Audi Mind Race, un desafiament en què havien de conduir vehicles en miniatura a través de la ment.

Acord amb Intel

El FC Barcelona va arribar a un acord amb Intel pel qual aquesta multinacional informàtica de prestigi mundial es converteix en patrocinador global del Club. Gràcies a aquest acord, Intel serà un col·laborador tecnològic oficial que permetrà que el FC Barcelona sigui un dels clubs tecnològicament més avançats del món. El logo d'Intel Inside es pot veure en la part interior de la samarreta blaugrana i aquesta és la primera vegada que un logo es col·loca dins de la samarreta d'un club.

Se superen els 50 milions de seguidors al Facebook

El FC Barcelona ja té 50 milions de seguidors al Facebook, la xarxa social més gran del món i una de les set xarxes socials en les quals té presència el Club. El Barça és líder i referent en el sector dels esports, amb més seguidors que cap altre club o franquícia al món. En els dos últims anys, la tasca del FC Barcelona ha estat reconeguda de forma internacional amb els Social Star Awards, que premien les institucions i personalitats més influents de cada sector.

ÈXIT A LA III DIADA DEL SOCI SOLIDARI

Gràcies a la solidaritat del Barça i dels seus socis, en el partit de tornada de Copa davant el Cartagena, més de 33.000 persones es van veure beneficiades de les entrades provinents del seient lliure solidari i de les localitats lliures del Club.

EL FC BARCELONA, PREMIAT AMB LA COPA STADIUM

El FC Barcelona va rebre la Copa Stadium, que premia l'entitat o la persona que hagi destacat per la seva especial contribució durant l'any en tasques de promoció i foment de l'esport. És la cinquena vegada que el Club rep aquest guardó.

DYEGO, NOU FITXATGE PER AL BARÇA ALUSPORT

Dyego, una de les actuals promeses del futbol sala brasiler, va signar contracte amb el Barça Alusport fins al juny del 2016. El nou jugador barcelonista es va incorporar a les ordres de Marc Carmona a partir del mes de gener.

Es presenta la nova campanya ‘Som el que mengem’

El Mercat de la Concepció de Barcelona va ser l’escenari de la presentació de la nova etapa de la campanya *Som el que mengem* de la Fundació FC Barcelona, que enceta la seva tercera temporada consecutiva. Aquesta campanya de foment dels hàbits alimentaris saludables entre els joves incorpora com a imatge la reconeguda xef Carme Ruscalleda i els jugadors del primer equip Cesc Fàbregas i Marc Bartra. En aquesta nova etapa la campanya vol familiaritzar els joves amb la cuina, com a primer pas per seguir una dieta equilibrada.

El projecte ‘FutbolNet’ a l’Àfrica s’amplia fins al 2016

El president del FC Barcelona, Sandro Rosell, i el president del Comitè Olímpic Internacional (COI), Thomas Bach, van signar un conveni que amplia fins al 2016 l’execució del projecte *FutbolNet* a l’Àfrica. La signatura es va fer a la seu del COI a Lausanne, Suïssa, i va comptar també amb la presència de Ramon Pont, vicepresident primer de la Fundació. La metodologia del projecte *FutbolNet* de la Fundació FC Barcelona pretén educar els infants i joves a través del foment dels valors positius que es deriven de la pràctica del futbol.

Un somni per un regal

Dins la campanya de la Fundació *Un somni per un regal*, amb l’objectiu de no deixar cap nen sense joguina per Nadal, els jugadors del Barça van visitar diversos hospitals de Barcelona i Badalona i el Saló de la Infància acompanyats per tècnics de la primera plantilla i membres de la Junta Directiva i del Patronat de la Fundació del FC Barcelona. Per un dia els futbolistes blaugrana es van convertir en Reis d’Orient per repartir regals i molts somriures als pacients més petits.

Felicitació de l’Any Nou Xinès

Els jugadors del primer equip de futbol van col·laborar en la realització de la felicitació que el Club va fer arribar als fans d’arreu de la Xina per celebrar l’Any Nou Xinès, que va tenir lloc el 31 de gener. Neymar, Piqué, Pedro i Sergi Roberto van participar en un vídeo en el qual s’adrecen als fans d’aquest país en xinès mandarí. El lloc web oficial del Barça en xinès, www.fcbarcelona.cn, és el segon que rep més visites, amb una mitjana superior als 500.000 usuaris únics setmanals.

VILARRUBÍ EXPLICA EL ‘MÉS QUE UN CLUB’ A LONDRES

El vicepresident institucional, Carles Vilarrubí, va participar a Londres en un sopar col·loqui organitzat per la Delegació del Govern de la Generalitat al Regne Unit, on va explicar la identitat del Barça i el model de club davant una cinquantena de periodistes del Regne Unit.

ACORD DE LA FUNDACIÓ AMB L’INSTITUTO PROJETO NEYMAR

La Fundació FC Barcelona i l’Instituto Projeto Neymar Jr -entitat social impulsada al Brasil per Neymar- van signar un acord de col·laboració per treballar plegades en la implementació de projectes que fomentin l’esport com a eina d’integració social entre la infància i els joves.

CAMPIONS DE LA COPA DEL REI D’ATLETISME

La secció d’atletisme blaugrana va assolir la Copa del Rei en categoria masculina a València amb un total de 95 punts, cinc més que el Playas de Castelló, campió de les dues últimes edicions. Aquest títol suposa el primer trofeu de l’era Bartomeu i el 13è de la història de la secció.

El web, accessible per a tothom

Coincidint amb el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, els directius Pilar Guinovart (Àrea Social) i Dídac Lee (Àrea Tecnològica) van presentar oficialment el nou web corporatiu accessible del FC Barcelona. El Barça és el primer club amb el certificat AA de web accessible per als col·lectius amb discapacitats visuals, auditives, cognitives i físiques. En aquest sentit, el Club va rebre el premi Tiflotecnologia 2013, que atorga l'Associació Discapacitat Visual Catalunya: B1+B2+B3 per millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat.

Premi al Joc Net per a Xavi Hernández

Xavi Hernández va recollir el 4t Premi Barça Jugadors, convocat per l'Agrupació Barça Jugadors per al reconeixement del jugador amb més joc net de la temporada 2012/13. El guardó, una escultura de l'artista Agustí Puig, el va rebre de mans del president del Club, Sandro Rosell, el president de l'Agrupació Barça Jugadors, Ramon Alfonseda, i el director general de Damm, Enric Crous. Aquest és el segon cop consecutiu que rep aquest guardó Xavi Hernández. Els guanyadors de les altres edicions van ser Bojan Krkic la temporada 2009/10 i Andrés Iniesta la 2010/11.

La novena Copa Asobal!

El Barça va guanyar la novena Copa Asobal en la història de la secció, competició que es va jugar al Palau Blaugrana. A les semifinals, els de Xavi Pascual va derrotar el BM Osca per 39-25. A la final contra el Fraikin Granollers, un parcial de 4-0 als darrers minuts de la primera part va permetre a l'equip blaugrana, liderat per un magnífic Víctor Tomàs, màxim golejador del partit amb 9 dianes i nomenat jugador més valuós de la final, marxar al descans amb un 20-15 favorable. A la represa, el FC Barcelona va saber mantenir l'avantatge fins a arribar al 34-28 final.

Lluís Terrades, fill i nebot de presidents

El seu pare va ser un dels socis fundadors del Barça el 1899 i el seu oncle, el primer president de la postguerra

Diversos moments de la visita de la directiva Pilar Guinovart a Lluís Terrades el 2 de desembre. Sobre aquestes línies, Lluís Terrades (fill), l'homenatjat, Pilar Guinovart i Maria Dolors Miarnau, esposa de Lluís Terrades Soler.

Manel Tomás

Als 95 anys, Lluís Terrades Soler pot presumir de ser l'home amb més ADN blaugrana.
El seu pare, el barceloní Bartomeu Terrades (1878-1948), va ser uns dels dotze fundadors del FC Barcelona el 29 novembre del 1899, quan la reunió fundacional va aplegar en perfecta amalgama sis catalans i sis estrangers. Terrades va ser el tresorer de la primera junta directiva barcelonista de la història i el 25 d'abril del 1901 va ser nomenat president en substitució del suís Walter Wild. Bartomeu Terrades es va casar amb Pilar Soler, germana de Joan Soler, que va ser president de la Comissió Gestora que va regir el FC Barcelona en la difícil conjuntura de la primera postguerra, entre el maig del 1939 i el març del 1940. Lluís Terrades, doncs, és nebot de Joan Soler i, per tant, el barcelonisme li ve per part de pare i de mare.

MANTÉ ELS RECORDS D'ALLÒ QUE LI VA EXPLICAR EL SEU PARE SOBRE EL CLUB

Malgrat que aquest fill i nebot de presidents del Barça ha desenvolupat tota la seva vida al marge del futbol, els seus records d'allò que li va explicar el seu pare sobre la fundació del FC Barcelona són molt nítids. Decidit a retre-li l'homenatge que es mereixia, el Club va convidar Lluís Terrades a presenciar un partit del Barça des de la llotja presidencial del Camp Nou, però per motius de salut això no va ser possible. Així doncs, la directiva Pilar Guinovart el va visitar el 2 de desembre passat al seu domicili particular. Va ser una reunió molt emotiva i cordial, una trobada senzilla entre barcelonistes als quals uneix un sentiment comú. Guinovart li va fer lliurament d'una samarreta personalitzada amb el seu cognom, un quadre amb una maqueta del Camp Nou i una carta del president Sandro Rosell dedicada "a qui com a fill d'un dels dotze fundadors del FC Barcelona ha portat el Club al cor".

LA DIRECTIVA PILAR GUINOVART EL VA VISITAR AL SEU DOMICILI

NOVA APP
SEIENT
LLIURE

ARA JA NO TENS EXCUSA

Descarrega't la forma més ràpida, còmoda i senzilla d'alliberar el teu seient.
Descobreix tots els avantatges d'alliberar amb la nova App Seient Lliure:
gestió de diversos abonaments, memorització de claus i codis, alertes immediates d'horaris de partits al teu mòbil, etc.

TOTS HI GUANYEM

'Tennis leg' o síndrome de la pedrada

Aquesta lesió, molt associada al món del tennis però que també afecta altres esports, és el trencament muscular, parcial o total, del bessó intern produït durant esforços explosius com un esprint o una aturada en sec

Miguel Ruiz - FCB

Les lesions musculars són molt comunes en l'esport i són la principal causa de baixa esportiva. El sistema muscular dels atletes està sotmès a un treball constant i més o menys intensiu depenent de la disciplina practicada i del nivell competitiu. El múscul és un teixit que està format per un conjunt de fibres amb capacitat de contraure i generar el moviment de les diferents parts del cos humà mitjançant un procés d'allargament i escurçament. Els més de 600 músculs del cos exerceixen, doncs, de motor del moviment. Quan l'esportista es lesiona es perden determinades propietats del múscul com la força i la potència i, per tant, es perd capacitat de treball d'aquest. Les principals lesions musculars que pateixen els esportistes en general són els trencaments parcials o totals, ja sigui per estrebades, contusions o sobrecàrregues.

REPÒS, GEL I EXERCICIS DE FISIOTERÀPIA SÓN PART DEL TRACTAMENT

Una d'aquestes lesions musculars és el *tennis leg*, una lesió que rep aquest nom perquè està molt associada a aquest esport, sobretot pel típic gest del tennista quan fa el cop de servei, però que també és molt comuna en altres disciplines, com el futbol, el bàsquet o l'handbol, en què s'han de fer esforços explosius com els esprints, les arrencades o les parades en sec.

Els músculs encarregats de la flexió plantar del peu ocupen el panxell de la cama i en són tres de principals: els dos bessons i el soli, que s'associen en un únic i important tendó d'Aquil·les. El *tennis leg* és la lesió aguda en forma de trencament parcial o total del bessó intern i es produeix en sol·licitar un màxim estirament a aquest grup muscular quan es troba en contracció intensa durant una acció del partit o entrenament. Tècnicament és el trencament fibril·lar del cap medial del múscul gastrocnemi intern o medial, també anomenat múscul bessó intern, a la zona de la unió miotendinosa.

La lesió apareix de sobte després d'un esprint o una aturada en sec. El dolor és sobtat i fort a la part interna del bessó, com si una pedra impactés amb força al mateix bessó. Per aquesta raó també se la coneix com a *síndrome de la pedrada*. La lesió genera una impotència funcional a la zona amb dolor persistent i amb dificultat per deambular. Habitualment es forma líquid amb el corresponent hematoma, que es pot enquistar. Durant les setmanes posteriors s'ha de produir la curació de la lesió amb la cicatrització de les fibres musculars trencades i la recuperació de les propietats del múscul.

L'ESTUDI MITJANÇANT L'ECOGRAFIA AJUDA A FER EL DIAGNÒSTIC

El procés de recuperació està entre el mes i els tres mesos, però en casos greus de trencaments totals aquest temps de recuperació pot ser encara més llarg. El tractament consisteix bàsicament a fer repòs, aplicar gel i elements compressius i fer els corresponents exercicis de fisioteràpia. És important treballar els estiraments i enfortir la part muscular afectada per a una bona recuperació i evitar lesions futures.

Coordinació: **Francesc Orenes i Xavier Alegria**
Assessor: **Dr. Lluís Til i Dr. Gil Rodas (Serveis Mèdics FCB)**

LA PREVENCIÓ

Àlex Caparrós - FCB

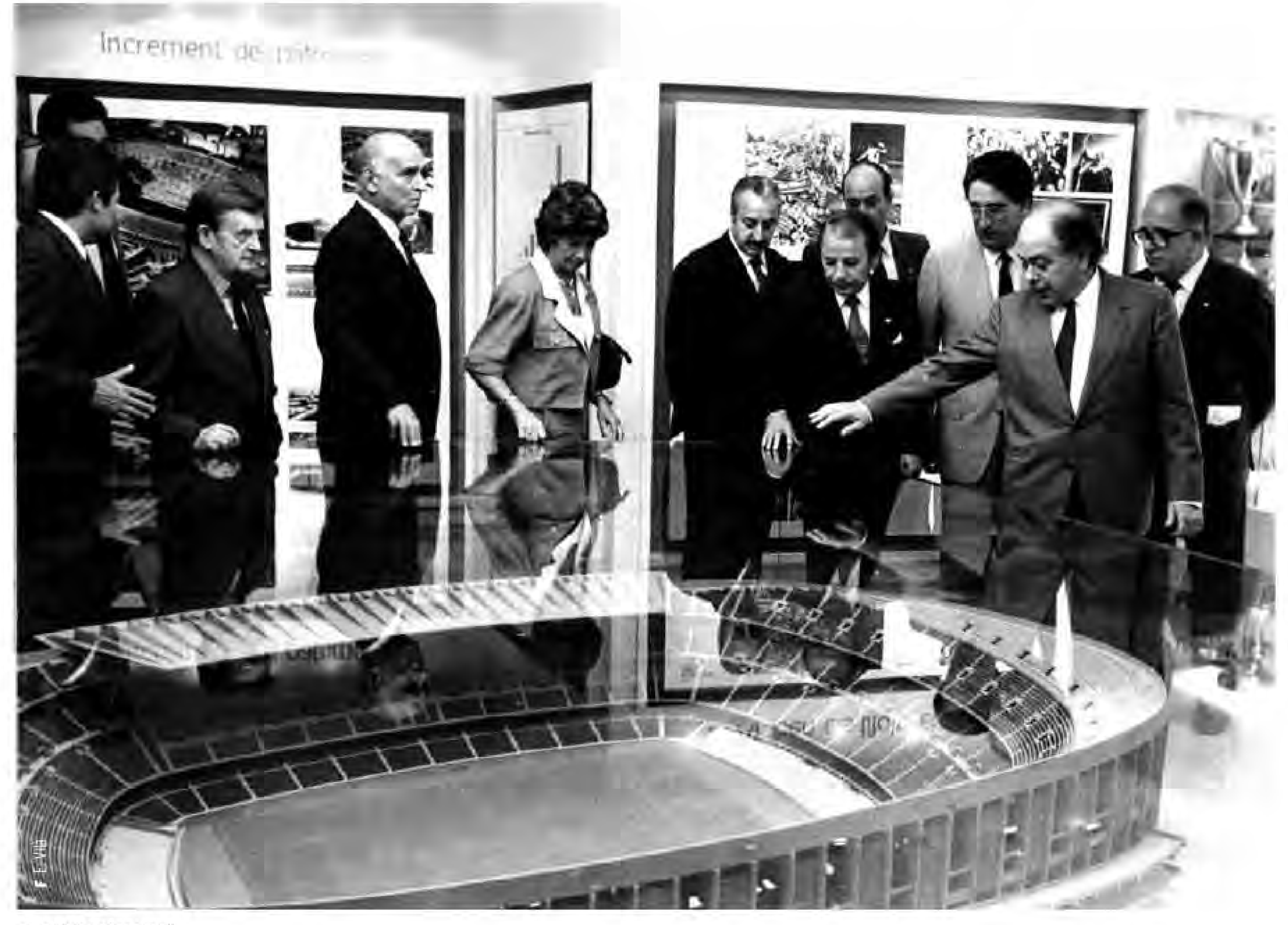
Durant els dos darrers anys, els Serveis Mèdics del Club promocionen i participen en projectes de recerca que es realitzen conjuntament amb col·laboradors externs de prestigi per avaluar l'efecte dels diversos protocols terapèutics sobre aquesta lesió. Són especialment interessants els estudis sobre el possibles beneficis de l'ús del plasma ric en plaquetes, coneguts com a *factors de creixement*. En aquestes recerques es mesura l'eficàcia dels tractaments i es comprova si es produeix un escurçament del temps necessari de recuperació, la qualitat de la reparació de les fibres musculars i del risc de tornar a lesionar-se al mateix lloc. Els resultats seran publicats en un futur en revistes científiques de l'àmbit de la medicina de l'esport.

Andrés Iniesta durant un entrenament fent exercicis d'estiraments.

La inauguració d'un museu amb futur

Passat i present es donen la mà en recordar la inauguració del Museu. Un projecte en clau de futur que ha anat actualitzant-se i que avui és reconegut internacionalment

F: E-Vilà

Josep Lluís Núñez i Jordi Pujol comentant algun aspecte de la maqueta de l'Estadi davant l'atenta mirada de diversos directius.

Carles Santacana

La idea venia de lluny; tant, que fins i tot Joan Gamper l'havia proposada a l'Assemblea de Socis en una data tan remota per a nosaltres com el 1925. També és cert que els dirigents blaugrana sempre havien previst que el patrimoni històric del Club no es malmetés si el Club desapareixia, i per això els Estatuts preveien que si això mai passava els objectes i documents històrics del Club passarien a l'Ajuntament de Barcelona o més endavant a un futur Museu Nacional que havia de crear la Mancomunitat. Una voluntat de preservació que venia de lluny, però que va haver de patir episodis com la bomba que va caure sobre la seu social durant la Guerra Civil, que va malmetre trofeus i documents. Tanmateix, el Club creixia en tots els sentits, tant en l'àmbit esportiu com en el social, i no tenia un espai on mostrar de forma permanent el legítim orgull de la seva trajectòria. Amb motiu del 75è aniversari el Club va intentar pal·liar aquesta mancança amb la inauguració d'una Sala de Trofeus, que seria el precedent més immediat del gran salt endavant que va significar el Museu del Club.

L'abril del 1981 la junta directiva prenia la

decisió que preveia la creació del Museu, i fins i tot en concretava la ubicació.
La idea va anar madurant, i va anar prenent cos, identificant què es volia explicar i amb quins objectes. L'any 1984 l'equip que comanava Jaume Ramon va accelerar-ne els preparatius. Qui seria el primer director del Museu va moure cel i terra per localitzar els més variats objectes, a més de crear un fil conductor per a l'exposició. Els darrers quatre mesos van ser especialment intensos, i finalment tot estava preparat per a la inauguració.

AQUELLA CELEBRACIÓ DE LA MERCÈ VA SER UNA DE LES MÉS REEIXIDES

Els primers afortunats a visitar el Museu van ser els periodistes, als quals es va dedicar una presentació específica el dia previ a la inauguració oficial. Els informadors van poder resseguir les sales de les dues plantes que formaven el Museu, que ocupaven aleshores 950 metres quadrats i van tenir un cost d'uns 60 milions de pessetes. Trofeus, samarretes i objectes de tota mena il·lustraven una explicació de la història del Club, amb una notable maqueta de l'Estadi i tres sales per a la projecció d'audiovisuals, que aleshores es consideraven molt modernes. El diumenge dia 23, en el marc de la tradicional celebració de la diada de la Mercè (avançada un dia en aquella ocasió), la inauguració va ser l'acte central d'una jornada que acabaria al vespre amb un Barça-Espanyol del campionat de Lliga.
Hi havia molts socis a les instal·lacions del Club, perquè aquell dia es lliuraven les insígnies als que havien complert 50 anys de socis des de la celebració del 75è aniversari; és a dir, en els últims deu anys. D'aquesta manera, el reconeixement als socis més veterans i la inauguració del Museu experimentaven una feliç coincidència. Al migdia va arribar a l'Estadi el president de la Generalitat, Jordi Pujol, que va acompanyar el president Núñez al llarg de tot el recorregut. Totes les cròniques destaquen la minuciositat d'aquella visita i el fet anecdòtic que s'havia exposat el carnet de Jordi Pujol en una de les vitrines. El Museu va permetre donar llum pública a records barcelonistes que vivien embalats en foscos magatzems o cases particulars, però des del primer moment el Club posava també l'accent en la capacitat d'atracció que podia tenir, i en el fet que podria transcendir el Club fins a esdevenir un reclam de la ciutat. Les xifres ho van anar confirmant superant les millors expectatives. Difícilment aleshores algú hauria pensat que abans de complir els 30 anys el Museu rebria 25 milions de visitants.

EL MUSEU VA SER UNA PRIMERA PEDRA PER VALORAR LA HISTÒRIA

La missa que se celebrava habitualment amb motiu de la festivitat de la Mercè va ser aquell any especialment concorreguda per la coincidència amb la inauguració del Museu.

UN SOCI I ELS SEUS DOS FILLS, ELS VISITANTS 25 MILIONS

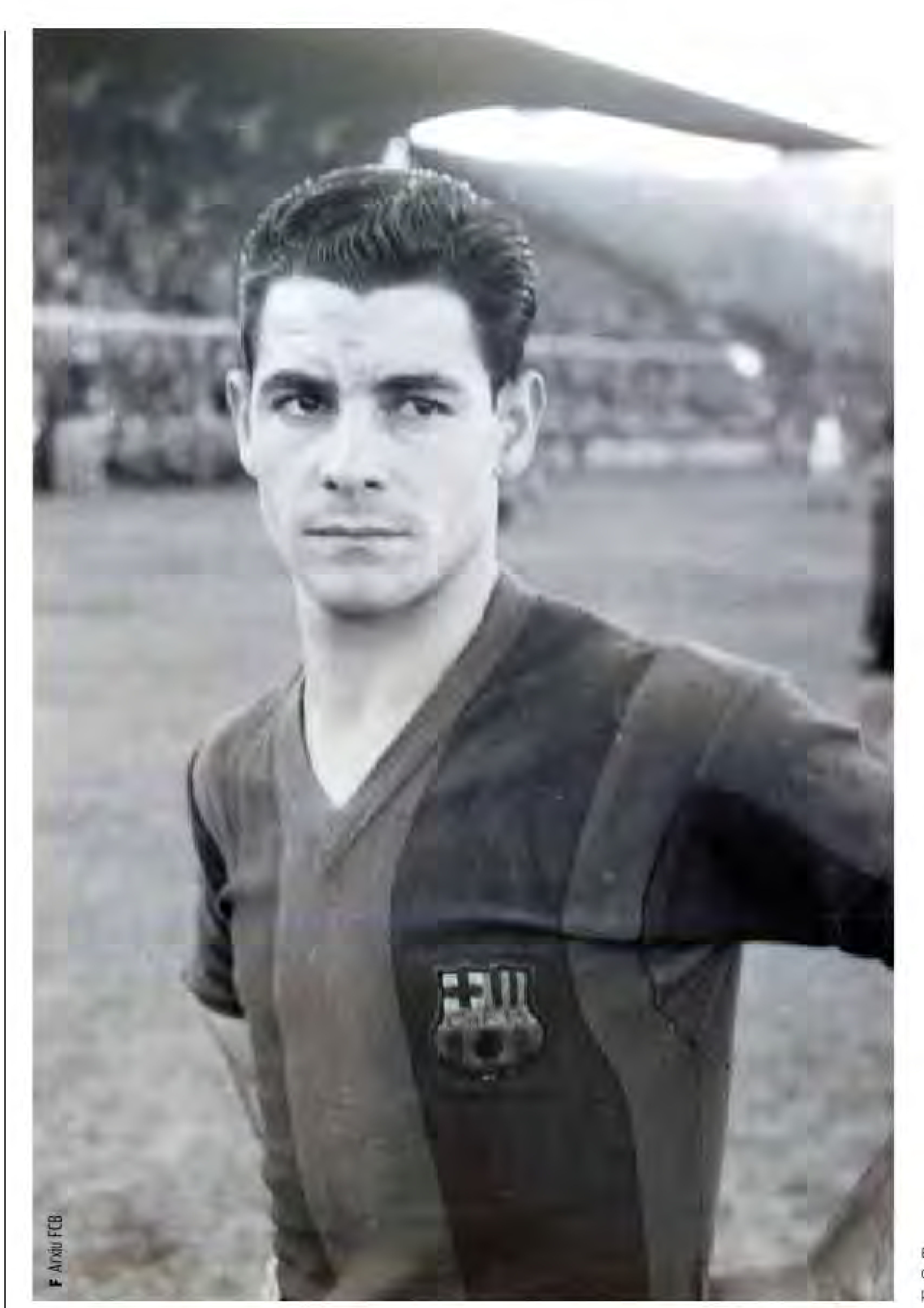
El vicepresident Jordi Cardoner va rebre el soci Àlex Jiménez i els seus fills Estanis i Dídac, visitants 25 milions, acompanyat del director del Museu, Jordi Penas.

L'Àlex Jiménez i els seus dos fills, l'Estanis i el Dídac, de 10 i 7 anys, van viure una jornada inoblidable el 4 de gener passat quan van anar a fer una visita al Museu i es van trobar amb una gran sorpresa. Ells eren els visitants que permetien arribar a l'emblemàtica xifra dels 25 milions de persones que han visitat el museu blaugrana, inaugurat el 1984. Aquesta família de barcelonistes, tots tres socis i provinents del barri de Sant Andreu de Barcelona, van ser rebuts amb tots els honors pel vicepresident Jordi Cardoner i pel director del Museu, Jordi Penas. Els afortunats van poder fer una visita exclusiva al Museu i convertir-se en unes de les primeres persones a veure la tercera Bota d'Or de Leo Messi, que encara no estava exposada. També van poder trepitjar la gespa de l'Estadi, i fer una visita privada al vestidor del primer equip. Tant l'Estanis com el Dídac també van rebre dues samarretes commemoratives de l'ocasió.

JOSEP SEGUER
(1923-2014)

Jugador del FC Barcelona (1943-1957).

Entrenador del primer equip (1969/70).

El jugador, en una imatge del 1949, quan ja era una peça clau del primer equip.

Glòria al primer comodí del Barça, Josep Seguer

Manel Tomàs / Jordi Clos

El 2 de gener ens va deixar Josep Seguer Sans, a l'edat de 90 anys. Se'l considera, per unanimitat, una celebritat de la història del Barça. Hi va exercir pràcticament de tot, sempre relacionat amb el futbol. Com a jugador va disputar 470 partits i va marcar 133 gols entre el 1943 i el 1957. Va viure, doncs, una de les èpoques daurades del Club, que deixaria en el seu palmarès cinc Lligues, quatre Copes d'Espanya, dues Copes Llatines i dues Copes Eva Duarte. És un dels escollits.

Un caçador de talents del Barça es va fixar en ell el 1940 quan jugava de davanter centre al conjunt del seu poble natal, el CF Parets, i Seguer es va incorporar a l'equip amateur. Llavors se'l coneixia com a *Patetis*, el nom de la barberia regentada per la seva família. Després d'una cessió al Granollers, la temporada 1943/44 faria el salt al primer equip. Josep Seguer va ser un futbolista molt polivalent que va adaptar-se amb facilitat a les posicions d'interior, en els primers anys, i de lateral, en els últims. Un

F Arxiu FCB

F Joan Bert i Vila

F Germán Parga - FCB

F J.A. Sáenz Guerrero

EL DARRER HOMENATGE

Josep Seguer i Antoni Ramallets van ser els protagonistes d'un càlid homenatge organitzat pel FC Barcelona i l'Agrupació Barça Jugadors el 6 d'abril passat. Molts amics i personalitats del món de l'esport van omplir l'antiga Sala París, annexa al Camp Nou. Seguer, tot i el seu delicat estat de salut, conservava el bon humor i es mostrava agraït. "No em puc queixar de la vida i del que veig que m'estimeu", deia el llegendari futbolista. Ramallets no hi va poder assistir per una inoportuna bronquitis, però es va adreçar als presents a través d'un emotiu vídeo. Don Antonio va morir el 30 de juliol del 2013, cinc mesos abans que el seu íntim amic.

A dalt, a l'esquerra, Josep Seguer en acció sobre el terreny de joc. Al centre, la fotografia que immortalitza els campions de Lliga de la temporada 1951/52, amb Seguer formant entre César i Biosca. A sota, el vallesà el dia que va rebre l'homenatge per part del Club i de l'Agrupació Barça Jugadors. Finalment, a la dreta, Seguer al vestidor, al final de la seva etapa de jugador.

perfecte comodí. Era fi tècnicament i molt fort físicament, una característica que li va valer un parell més de sobrenoms: *Dièsel* i *el 29* (el tramvia que feia la volta a Barcelona).

Al final de la dècada dels 40 va formar una societat molt productiva a la banda dreta amb Estanislau Basora. A principis dels 50, reconvertit en defensa pel tècnic Ferdinand Daucik, esdevindria una peça imprescindible del Barça de les Cinc Copes. Un grup d'amics que ho va guanyar tot la temporada 1951/52. La rereguarda era propietat de Seguer, Biosca i Martín o Segarra, per davant d'Antoni Ramallets.

El jugador vallesà vestiria de blaugrana fins al maig del 1957, quatre mesos abans de la inauguració del Camp Nou. Malgrat la promesa formal d'un partit d'homenatge que li va fer aleshores la Junta Directiva, aquest no es va produir mai. Benito Villamarín se'l va emportar a Andalusia, a la Segona Divisió. "Vaig escollir el Betis perquè no vaig voler jugar en cap equip que s'hagués d'enfrontar al Barça", confessava més tard Josep Seguer. Un esportista honest, humil i enamorat d'uns colors.

El 1958, amb 35 anys, penjaria les botes i iniciaria un llarg periple a les banquetes. Per començar, la del Betis, ja a Primera. A continuació dirigiria un munt de clubs del futbol català, entre els quals, fugaçment, el primer equip del Barça. Seguer va ser l'entrenador pont entre Salvador Artigas i Vic Buckingham, la temporada 1969/70. També va ser assistent, tècnic del filial i observador de nous talents a l'entitat blaugrana. L'últim equip que va entrenar va ser el Reus, el 1983, tot i que en els tretze anys posteriors va seguir vinculat a la base de l'Hospitalet de l'Infant, on va residir fins als seus últims dies.

Ningú l'ha definit millor que Ramallets, a qui considerava com un germà: "Com a jugador, Seguer era extraordinari, i com a persona, millor. Era un gran company amb un sentit de l'humor envejable. El seu tarannà alegre el convertia en una de les ànimes del vestidor".

Modesto Amorós, l'amic de tothom

Personatge entranyable de la intrahistòria del Barça, Modesto Amorós va ser l'encarregat de material del primer equip blaugrana durant 46 anys

F Antoni Campañà

Modesto Amorós posa com un jugador més amb l'equip finalista del Campionat d'Espanya del 1936. Al seu costat, Iborra i Ventolrà.

Manel Tomàs

Tothom el coneixia pel seu nom de pila, Modesto. Aquest aragonès de la Franja va formar part d'aquest escollit estol d'empleats blaugrana que al llarg dels anys han deixat una profunda empremta en successives generacions de jugadors, entrenadors, directius i treballadors. Sempre va portar la seva tasca, discreta però necessària, amb completa abnegació i senzillesa durant quasi mig segle.

Nascut a Alcampell (Osca) l'any 1894, Modesto Amorós Sancho va ingressar al FC Barcelona el 1922 gràcies a les gestions d'un amic del mític jugador Josep Samitier. En l'aleshores nou camp de Les Corts Modesto va esdevenir un empleat polivalent que s'encarregava de tot. A banda de distribuir les indumentàries del primer, reserva, segon, tercer i quart equips, també feia d'improvisat sabater, anava a les agències de viatges a recollir els bitllets en cada expedició, disposava els allotjaments i carregava les maletes amb els uniformes. I sempre sense cap crit ni protesta, amb el somriure als llavis. Totes les generacions de jugadors que van passar pel Club durant aquells anys li professaven una profunda estima, ja que Modesto, sempre sol·lícit, sabia fer d'amic i psicòleg amb aquells joves futbolistes nouvinguts que es podien sentir desplaçats del grup.

La seva familiaritat va ser universal, no en va durant molts anys els jugadors i els pocs aficionats que viatjaven amb l'equip compartien vehicle i formaven una veritable família amb un vincle tan sòlid com és el de la filiació barcelonista. Tant és així que Modesto solia donar pa amb oli i embotits als seguidors mentre feia la broma de nomenar Domènec Balmanya "l'encarregat oficial de les botes de vi".

Per bé que pel seu tarannà sempre va voler mantenir-se en un discret segon pla, literalment va sortir molt a la foto, ja que moltes vegades va posar, com si fos un jugador més, amb l'onze inicial del Barça abans de començar els partits. Eren els mateixos futbolistes els que volien que aquell empleat tan proper quedés immortalitzat per a la posteritat com un membre més de l'equip. De vegades, Modesto compartia aquest privilegi amb el massatgista Àngel Mur Navarro, el seu entranyable amic amb qui va viure tantes peripècies. Companys de corredisses a la gira americana del 1937 (els dos solien perdre's en les seves estones lliures pels carrers de Mèxic), Mur va fer tot el possible amb els seus dots fisioterapèutics per alleujar les conseqüències de l'atac d'apoplexia que Modesto va sofrir l'any 1953. Malauradament, l'encarregat de material que sempre estava disposat a donar un cop de mà a qui li demanés ja no va tornar mai més a ser el mateix d'abans, però mai va voler jubilar-se, ni tan sols quan per edat li pertocava. El seu ajudant Claudio Pellejero el va anar substituint progressivament, però Modesto sempre estava allí, com a part bàsica i fonamental del paisatge blaugrana. Per a ell, el Barça era la seva vida.

ELS JUGADORS VOLIEN QUE MODESTO SORTÍS A LES FOTOGRAFIES DE L'EQUIP

Modesto va morir a Barcelona el 6 de juny del 1968. Al seu enterrament hi va assistir tota la plantilla del Barça i moltes velles glòries. Tots eren amics seus.

F Domingo

Presentació del nou tècnic, Plattkó, a l'estiu del 1955. Modesto somriu a la càmera.

F Ramon Dimas

Amb els jugadors de l'equip de les Cinc Copes (1951/52) i el seu entrenador, Daucik.

L'ENIGMA ANTERIOR

Quin empleat del FC Barcelona va aparèixer durant força anys a les fotografies de molts onzes inicials del Barça?

LA PISTA
Va estar 46 anys al servei del Club

LA SOLUCIÓ
Modesto Amorós

NOM DEL GUANYADOR
Francesc Boada i Llombart, núm. soci 3963
Rebrà una samarreta signada pel seu jugador preferit.

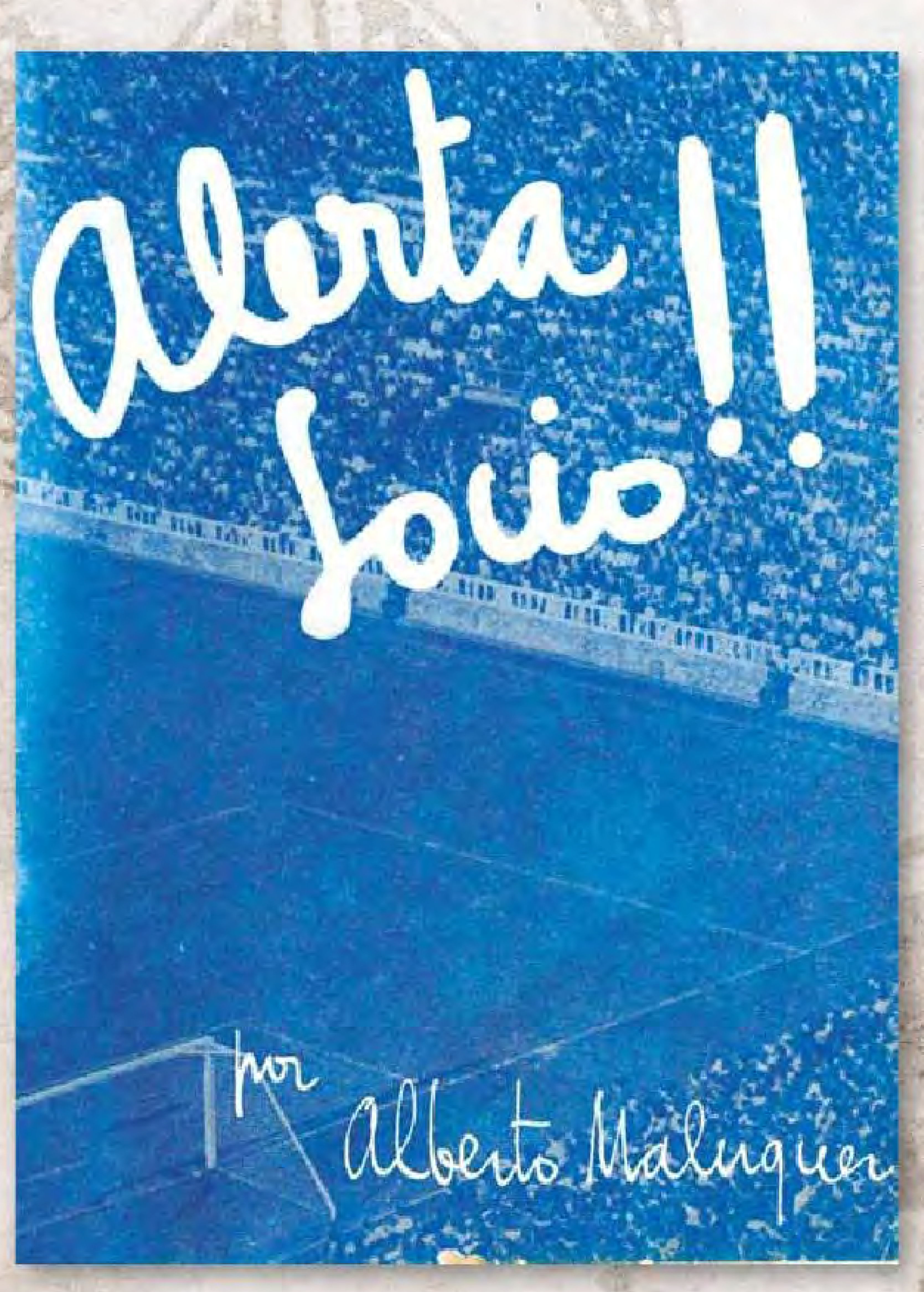
EL NOU ENIGMA

Quin greuge infligit al FC Barcelona va ser reparat l'any 1949?

LA PISTA
Havia estat comès vuit anys abans.

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:
Correu: REVISTA BARÇA. Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

Reflexions d'un dirigent blaugrana amb visió de futur

F Arxiu FCB

Carles Santacana

Triar la ubicació i el tipus de camp en què jugaràs és una decisió fonamental per als clubs que fan gala de tenir un estadi en propietat. I és evident que aquest tipus de decisions tenen molt a veure amb projectes de futur de llarg abast. Ara som en un d'aquests moments transcendents, de cruïlla en la vida del Club, de la mateixa manera que fa seixanta anys davant la construcció del Camp Nou.

El Tresor que us presentem és un petit opuscle poc vistós però molt significatiu.

És un text gairebé desconegut, obra d'Albert Maluquer (1894-1966), el qual va ser secretari general del Club durant gairebé vint anys. Exatleta i també periodista, Maluquer va escriure el 1954 el fulletó *Alerta socio!!*, en què reflexionava sobre les conseqüències de la construcció del Camp Nou per a la gestió del Club. Es preguntava, entre altres coses, "*¿tienen los socios certera visión de los acontecimientos que se avecinan?*", i explicava que el Club deixaria de ser familiar, però el canvi era imprescindible si es volia continuar sent un equip líder, si es volia seguir la línia ascendent del món del futbol. Però el creixement no implicava desvirtuar l'essència associativa, i avançant-se molt en el temps advertia que "*nuestro Barcelona ha de seguir siendo un Club donde manden los socios, sin permitir que pueda ser convertido en sociedad anónima*". Tot plegat demanava una profunda modernització organitzativa del Club, i és que Maluquer va ser un pioner en plantejar-se la gestió professional dels clubs esportius. Per això havia estudiat abans l'explotació d'altres estadis, i per això poc després publicaria *Cómo deben organizarse los mandos en un club de fútbol* (1960).

EA SPORTS
FIFA 14
FIFA
OFFICIAL LICENSED PRODUCT
LIGA BBVA
JA A LA VENDA
EASPORTS.COM/ES/FIFA
SOMO FIFA 14